

La Sala (1949-2011).

la història que no va ser interminable, però gairebé...

JORDI PINART

Aquest article sobre la Sala Argentona¹ (d'ara endavant, l'anomenarem La Sala) havia de ser un repàs de la història d'aquest immoble des de la seva primera inauguració, a l'any 1949, a la segona, la de l'any 2011. No pretenia ser un article exhaustiu però sí aclaridor d'alguns dels moments més cabdals d'aquesta llarga travessa: el declivi, les eternes negociacions per recuperar-la per part de l'Ajuntament, les obres de rehabilitació i la demora en tornar a utilitzar-la. Haver viscut en primera persona, com a regidor de l'Ajuntament, gran part d'aquests processos ens permetia escriure, a més a més, des d'un punt de vista privilegiat i, como no pot ser d'altra forma i per lògica, subjectiu. Capbussar-nos en tota la documentació municipal, remenar la premsa de l'època i fer grinyolar les neurones va fer que, vista en perspectiva, aquesta travessa per la vida de La Sala ofereixi molta matèria per a explicar, rumiar i digerir. És, talment, com un canaló. Un canaló recobert de beixamel, com el del color de les seves parets, on la fràgil memòria

històrica ha anat deixant escrites paraules i adjectius que intentaven definir el sentir de la gent envers aquests processos cabdals que enumeràvem línies amunt. La tristesa i decrepitud de l'ensorrament social i, quasi, físic de La Sala, la lentitud i els misteris de les converses i negociacions, les obres i el seu cost acompanyades, amb raó o sense, d'adjectius com astronòmiques o faraònic, i la demora en el temps de la nova inauguració que ha estat sinònim d'incompetència. Però el cremós recobriment amaga un farcit elaborat amb claroscurs, uns quants interessos amagats i d'altres que no tant, un condiment d'oportunitats polítiques variades, un bri de mala sort i un gratinat final d'ineficàcia bàrbara.

Després d'aital introducció us convidem a passar per un viatge cronològic i comentat del que, als anys 40 del segle passat, havia de ser el local "*donde hallaren solaz y recreo las juventudes y familias locales*"² sota la gestió de l'*Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos*³ (d'ara en endavant l'Hermandad) i que potser, si ens afanyem, tal vegada pugui ser un referent associatiu, cultural i

festiu per a la nostra generació i d'altres que vindran.

La Cronologia

1939 – Nomenen en Julià Carbonell i Bassa president de l'*Hermandad*.

Juny de 1941 – També i per mandat del Gobierno Civil, nomenen alcalde en Julià Carbonell.

Setembre de 1941 – Segons en Julià Carbonell convoquen a una reunió, a cal Guardià, tots els pagesos i els proposen construir La Sala per a que els vilatans i vilatanes, i en especial el jovent, no hagi de marxar a Mataró. Els manifesten que els únics que ho poden costejar són els pagesos i que s'hi destinarien cinc cèntims de cada quilo de patates que es produís a la vila. Posada la proposta a votació només hi va haver dos vots en contra.⁴

L'arquitecte mataroní Miquel Brullet i Monmany, que ostentava la plaça d'arquitecte municipal, començà a fer els plànols de La Sala per encàrrec de l'*Hermandad*.

1943 – Es crea la comissió, anomenada *Prolocal*, que s'encarre-

1. Com a curiositat destacar que la Sala Argentona (no la Sala d'Argentona o la Sala) és el nom que rebia el teatre per part de moltes persones, entre elles els pagesos que n'ostentaren la propietat tants anys, i que estava, i està, tan arrelat que ocasionava, de vegades, retrets si se l'anomenava d'una altra forma.

2. Programa de la festa major d'estiu de l'Ajuntament d'Argentona de l'any 1945.

3. Las *Hermandades* es varen crear com a organitzacions sindicals dels pagesos. Eren un sindicat més dels que conformaven la xarxa sindical vertical franquista, la *Organización Sindical Española*, i funcionaven a nivell local, comarcal, provincial i nacional. L'afiliació era obligatòria per a tots els pagesos així com el pagament de les quotes. Aquestes organitzacions

gens democràtiques, dirigides i uniformitzadores varen anar traspasant el seu patrimoni a les *Cámaras Agrarias Locales* que es crearen l'any 1977, en el procés de dissolució del sistema sindical del franquisme amb l'arribada de la democràcia. En el Decret de data 17 de juliol de 1944, on es creaven les *Hermandades*, restava evident el segell de l'esperit polític del Moviment en paràgrafs com aquest: "*Las Hermandades Sindicales de Labradores y Ganaderos, creadas bajo la inspiración del tradicional sentido religioso de las antiguas Hermandades y Corporaciones de Labradores, cuidaran de renovar en sus ordenanzas los usos y costumbres de estas últimas y su adhesión y reverencia a la parroquia, que considerarán como su centro espiritual*".

4. ILLAMOLA, E. "Entrevista: Julià Carbonell, l'impulsor". *Llaç*. (1982), núm. 80-81, p. 14.

garà de recaptar les aportacions dels agricultors, comerciants i estiuejants que serviran per construir La Sala. Aquest any es recapten 128.931 ptes. (774,89€).

1944 – El mes d'abril es convoca un concurs per a construir La Sala entre diversos contractistes. Després de realitzar-se una subhasta s'adjudica al mestre d'obres Julià Pallarolas que va fer una oferta de 197.000 ptes. (1.183,99€) i es comencen les obres. La comissió *Prolocal* recapta 208.065 ptes. (1.250,50€) més.

Agost de 1945 – En el programa de la Festa Major d'estiu es dona notícia de la imminent obertura de la *Sala Teatro de Argentona*. Hi llegim que *“se trataba de edificar algo que sería de Argentona, y para Argentona, y, por tanto debían contribuir a su realización todos los estamentos locales y en particular los que predominen en la población”*.

Es recapten 188.004 ptes. (1.129,93€) més per a La Sala. Un total de 525.000 ptes. (3.155,31€). 485.000 ptes. aportades pels agricultors, 25.000 ptes. pels comerciants i 15.000 ptes. per alguns estiuejants.⁵

Octubre de 1947 – El Ple de l'Ajuntament oficialitza la cessió, de forma gratuïta, del terreny adjacent a la Plaça Nova a l'Hermandad. Té 1.369 m², està valorat en 26.802 pessetes i, en un principi, volien construir-hi una escola.

Gener de 1948 – Davant del notari Guillermo Morrilla s'escriptura el terreny i es fa la declaració d'obra nova. El representant de l'Ajuntament és en Domingo Molist i Teixidó perquè l'alcalde ho era de l'Hermandad.

Les condicions contractuals estableixen que la cessió es realitza a

canvi que l'Hermandad destini el local a celebrar espectacles i actes culturals. Haurà de garantir-ne la salubritat i un estat adequat de totes les instal·lacions. Si alguna de les condicions estipulades no es compleix tindrà dret, l'Ajuntament, a resoldre la cessió recuperant el terreny cedit i tindrà opció a adquirir l'edifici existent.⁶

Octubre de 1949 – Tot i no estar enllestida del tot s'inaugura La Sala. Es projecten dues pel·lícules⁷ i el NO-DO.

Maig de 1950 – A l'editorial de la revista *Argentona* tracten de l'homenatge que en Julià Carbonell rebrà pels deu anys que porta davant de l'Hermandad. Escriuen que: *“este año culminará con unas obras de envergadura que acreditarán de un modo imperecedero su paso, como Presidente de dicha corporación (...) bástenos solo señalar como exponente de este gigantesco esfuerzo, la magnífica Sala Argentona, local que poblaciones de más importancia que nuestra villa, no*

pueden menos que envidiar”.⁸

Octubre de 1951 – Cessen d'alcalde Julià Carbonell i nomenen Josep Fortí i Ros. A causa d'una greu malaltia del titular ocuparà un temps el lloc d'alcalde en Ramon Duran i Ventura.

Octubre de 1957 – És nomenat alcalde Joaquim Gel Pallarolas.

Maig de 1959 – Davant del notari José María Piñol es ratifica i amplia l'escriptura que s'havia signat l'any 1948. Per part de l'Ajuntament signa l'alcalde i, per part de l'Hermandad, en Joan Duran i Puig que n'és el president.

Gener de 1965 – El Gobierno Civil nomena alcalde a en Joan Duran i Puig.

Novembre de 1974 – Neix el sindicat Unió de Pagesos que reivindica altres maneres de defensar el món agrari allunyant-se de les formes i ideologia del sindicat vertical.

Juny de 1977 – El govern central legisla amb un decret la creació de les *Cámaras Agrarias* que hauran

Vista de la Plaça Nova l'any 1940 quan, encara, no s'havia començat a construir La Sala. Fotografia d'Alfons Güell

5. En percentatges: 92,38% els pagesos, 4,76% els comerciants i 2,86% els estiuejants.

6. *“Que si la Hermandad trata de enajenar la finca, tenga el Ayuntamiento el derecho de tanteo y retracto con cualquier adquirente, rebajándose del*

precio estipulado el valor del solar, que volverá gratuitamente al Ayuntamiento, el que sólo tendrá que abonar el valor del edificio”.

7. *Que el cielo la juzgue* i *La Atlántida*.

8. “Editorial”. *Argentona*. (1950), núm. 3, p. 2.

de ser les hereves del patrimoni acumulat per les antigues *Hermandades*.

Maig de 1978 – Es celebren les eleccions per a escollir els representants a les *Cámaras Agrarias*. A Argentona es presenta una sola candidatura. El sindicat Unió de Pagesos es mobilitza, arreu del país, per boicotejar-les. Consideraven que aquest nou estament era una continuació camuflada del sindicalisme vertical que havia estat manegant, amb gens de sentit democràtic, el món agrari durant tants anys.

L'any 1978, segons expliquen els mateixos pagesos fou el darrer any en que La Sala donà beneficis. A partir d'aquesta data es va anar arrossegant un dèficit crònic i en augment. En cap lloc hem sabut trobar una anàlisi de la gestió del teatre des de la data de la seva inauguració. Cap dada sobre la reinversió dels beneficis que se suposa havien de servir per mantenir qualsevol activitat a l'ordre del dia. Cap indicatiu de les fórmules que els gestors de La Sala varen decidir per evitar al desastre que any rere any semblava es veurien abocats. Cal preguntar-se com l'Hermandad, que havia tingut la potència econòmica i els avals polítics de tothom de l'època, no va conservar La Sala en unes condicions, si no òptimes, decents. Aquesta degradació que va finalitzar amb el tancament és paral·lela a la de l'enfonsament del sistema franquista i, per tant, del sistema associatiu i sindical que hi anava lligat.

Juny de 1979 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

CAI

Joan Mora, Josep Rabassa, Esteve Canal, Joan Casabella, Josep Ferrer i Francesc Enrich

CUPA

Àngel Gómez, Jaume Duran, Cipriano Márquez, Montse Brugal i Josep Famadas

CiU

Jordi Suari i Josep Lladó.

Un pacte entre la CUPA i CiU farà alcalde a en Jordi Suari.

Es publica un escrit, a la revista *Llaç*, signat per la gent d'Unió de Pagesos d'Argentona, en què es llegeix, en referència al patrimoni dels pagesos i al paper de la Càmera, que “flac favor han fet a la pagesia i al poble en general. Ens fan dubtar també de la seva catalanitat ja que prefereixen donar-ho a l'estat central abans que al poble on va néixer. Si no ens ajuden a recuperar el que és nostre, de tots, no estimen el poble i, per tant, a Catalunya”.⁹

*Aquest article va motivar un intercanvi de cartes, a la mateixa revista, entre en Josep Grau, membre del sindicat Unió de Pagesos, i en Josep Cullet i Castarlenes, membre de la junta de la Cambra, no exemptes de polèmica pel to utilitzat. Així mateix hi escriuen d'altres persones dient la seva i un representant d'Unió de Pagesos de Mataró.*¹⁰

Octubre de 1980 - El Parlament de Catalunya aprova la dissolució de les *Cámaras Agrarias*.

Gener de 1981 - Un article d'en Rafel Bigorra a la revista *Llaç*, aleshores president del Cine-Club d'Argentona, tracta de forma irònica diversos aspectes de l'estat,

la gestió i del comportament del personal de La Sala. Hi podem llegir que: “...de tant en tant passa un senyor amb una llumaneta (sic) que intenta descobrir de quin sexe és el personal assistent. Sinó quin és el motiu estrany pel qual el senyor il·luminador posa la llumaneta sobre la part que hi ha entre cama i cama?”.¹¹

Sobta que en cap moment s'intentés des de l'òrgan de gestió de la Càmera respondre a les crítiques. Realment era un clar símptoma de la descomposició que els afectava i que, poc temps després, esclataria.

Octubre de 1981 - En Rafel Bigorra publica una carta a la revista *Llaç* criticant i denunciant els gestors de La Sala per prohibir a l'associació del Cine-Club d'Argentona d'usar-la si no es retracta del contingut del seu escrit del mes de gener.

Juliol de 1982 – El president de la Càmera, Salvador Dangla i Carbonell, s'adreça als aportadors del capital que permeté construir La Sala. En un to desesperat i tràgic avisa que si no canvia la situació tot un seguit de circumstàncies (augment de la despesa fixa dels subministraments i manteniment de l'edifici, elevat cost del lloguer de las pel·lícules, minva d'assistència de públic a les sessions...) s'haurà de tancar La Sala.

Setembre de 1982 – Es celebra la Junta de la Càmera que aprova, per unanimitat, tancar a finals d'octubre, entre altres motius, pel dèficit crònic i per no tenir cap contesta positiva de l'Ajuntament.

Octubre de 1982 - “La Sala Argentona ha estat potser l'única cosa que s'ha fet en molts anys, amb una visió de cosmopolitisme

9. Unió de Pagesos-Maresme. Argentona. “U.P.: actius sempre anem avançant”. *Llaç*. (1979), núm. 33, p. 18.

10. Dites cartes tenen la seva corresponent referència a la bibliografia (Vid.

Josep Cullet, Joan Grau, Emília Illamola, Josep Montasell i Encarnació Oller).

11. BIGORRA i GUALBA, R. “Una tarda a la “Sala”. *Llaç*. (1981), núm.

ben entès. Altra vegada l'estretor de mires que ens caracteritza ha fer que, per no haver-se sabut posar al dia (els estalvis es mengen les tovalles), la Sala sigui també inservible". Aquestes ratlles les podem llegir a l'editorial de la revista *Llaç*¹² del citat mes. En aquest mateix número hi ha un extens article en què es fa un repàs a la història, evolució i problemàtica de l'edifici. També hi ha una entrevista a Julià Carbonell que declara:

El sindicat se n'hauria de desfer de la Sala. Ja no s'ha de pensar si la van fer uns o els altres. Em sembla que seria el millor. Tot evoluciona.

Per a mi, em sembla que el més indicat seria que l'Ajuntament nomenés un conseller amb junta, la comprés i llavors seria de tot el poble (...)

Jo crec que ha de ser fàcil posar-se d'acord les dues entitats, tenint en compte que ha de quedar per al poble.

Per això hi vàrem posar el nom de Sala Argentonina. Ara bé, no es pot regalar a ningú, perquè és patrimoni dels pagesos.

I vull aprofitar aquesta ocasió per recordar a tothom que tingui diners invertits a la Sala, i que al fer-ho els férem un rebut, que si l'han perdut, estiguin tranquils, ja que a la caixa de la Càmera hi ha l'acció legal firmada per mi i el secretari de l'entitat.¹³

A la mateixa revista en Joan Grau, en representació d'Unió de Pagesos, escriu: "a tot això nosaltres diem que el tancament de la Sala és un fet prou important com per a reunir tots els pagesos i cercar alguna solució que hi és i que la Unió de Pagesos té ben definida (...) és una contradicció que en plena dictadura els acords es prenguessin en assemblea i per majoria i ara en democràcia es

faci d'espatlles".¹⁴

Es celebra un ple extraordinari, el dia 21, en què es debat l'oferta de la junta de la *Cámara* que ofereix a l'Ajuntament que compri La Sala per 17.000.000 ptes. (102.172,06€). Els grups polítics de CiU i la CAI proposen que l'Ajuntament faci una proposta a la baixa de 7.000.000 ptes. (42.070,85€).

El dia 31 d'octubre els gestors de La Sala decideixen deixar de fer cinema a La Sala.¹⁵

Les paraules de Julià Carbonell que hem transcrit són el resum d'un sentiment que ha contaminat tot el procés de recuperació de l'edifici. Encara que, moltes vegades, no es verbalitzava el tema econòmic surava esquiu a la superfície de les converses. Molta gent, i com diem la majoria de forma callada i expectant, tenia esperances que es podria recuperar el que s'havia extorquit a la dècada dels anys 40. Per aquest motiu

molts anys, dins de la comunitat de pagesos, hi haurà partidaris de vendre La Sala recuperant el que en el seu dia es va aportar per a edificar-la. Fins i tot, entre aquests, hi havia qui afirmava que es podria arribar a quantificar el que havia aportat cada productor i, per tant, fer un retorn proporcional. D'altres consideraven que La Sala, amb els anys transcorreguts, ja era del poble i que aquell esforç econòmic, que no només havien fet els treballadors del camp, ja estava amortitzat i havia de traspasar-se la propietat al poble. El debat sobre el magatzem annex a La Sala que la Cambra Agrària local usava encara no s'havia produït i no figurava en cap agenda.

Juny de 1983 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

CiU

Josep Maria Gallifa, Francesc

Detall de la construcció de La Sala, 1945. Arxiu històric Alfons Güell

53-54, p. 10.

12. "Editorial: molta roba i poc sabó". *Llaç*. (1982), núm. 80-81, p. 3.

13. ILLAMOLA, E. "Entrevista...", p. 15.

14. Íd. p. 17.

15. La darrera projecció fou *El rabino y el pistolero* i *La espía que me amó*.

Lladó Tubau, Santiago Mora Carmany, Salvador Dangla i Carbonell, Raimon Català i Casas i Manuel Florensa i Florensa
CE Joan Noé Roca, Jaume Duran Oller i Montserrat Brugal i Piñol
CIPA Antonio Gómez Alcañiz i José Antonio Sánchez Mateo
CDA Jordi Suari i Font i Joan Casanovas i Novell

CiU governarà amb en Josep Maria Gallifa a l'Alcaldia.

Abril de 1984 – El Govern Central i la Generalitat de Catalunya acorden traspassar les competències de les C maras Agrarias Locales.

Setembre de 1984 – Un article, sense signar, de la revista *Llaç* proposa que l'Ajuntament adquireixi La Sala perquè, entre d'altres arguments, es tracta de "recuperar una Sala Argentona que es construí amb l'ajut de tots i que actualment administren uns pocs".¹⁶

Juny de 1987 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

CiU Esteve Canal i Gual, Josep Maria Esteve i Sorigué, Joaquim Casabella i Castells, Joan Camps i Casanovas, Joan Casanovas i Novell, Antoni Carbonell i Nogueras i Salvador Dangla i Carbonell
PSC Montserrat Brugal i Piñol, Josep Clofent i Rosique, Nicasio Basagoitia Piedelobo, Josep Masó i Nogueras (substitu� per en Salvador Casas Brugués)
AP

Francisca Carbonell i Nogueras
IC Josep Fit� i Roura

CiU governarà tota la legislatura amb l'Esteve Canal a l'Alcaldia.

Setembre de 1988 – La portada de la revista *...Independència* publica una foto de la façana de La Sala. A la imatge hi destaca una pintada on es demana "La Sala pel poble!!!". A l'interior trobem una carta que deia:

Sóc fill d'Argentona, i com em moltes cases d'aquesta vila, el meu avi va ser un dels pagesos que va pagar de forma voluntària-a la força la construcció de la sala. Estic indignat de la situació actual de la sala. Es troba tancada i buida mentre el poble, que es el verdader hereu d'aquesta sala, espera una solució r pida per part de l'Ajuntament; una solució que no arriba ni arribar  mai si els argentonins no ens mobilitzem d'una vegada. Diuen que una possible solució seria comprar la sala. Crec que l'Ajuntament no ha de donar ni un duro als hereus del sindicalisme vertical, ja que seria com si el poble pagués la sala per segona vegada.¹⁷

Aquesta carta, escrita per un dels components de la Comiss  Onze de Setembre, representa el sentir d'una part de la ciutadania. Exemplifica el que d'una forma no tan directa s'havia pogut llegir a la revista Llaç i el que, semblava, alguns pagesos pensaven.

Maig de 1989 – L'equip de govern encarrega una taxació de La Sala a l'arquitecte municipal. Aquest la valora en 11.800.000 pessetes (70.919,43 ). El tècnic municipal afegeix diverses man-

cances com la inexistència de sortides d'emergència amb portes adequades, deficiències a l'estructura de la coberta, problemes d'accessibilitat a la planta superior, necessitat de refer tota la instal.lació elèctrica i reparar una part dels desguassos i les esquerdes de les façanes.

Març de 1991 – Hi ha converses per adquirir La Sala però la C mara respon que està disposada a vendre La Sala però que la quantitat oferta és insuficient. El govern municipal oferta el valor indicat per l'arquitecte municipal.

Juny de 1991 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents.

CiU Esteve Canal (substitu� a l'any 1992 per en Marcel Lladó), Joaquim Casabella, Antoni Carbonell (substitu�, el mateix any, per n'Antoni Julià), Santiago Mora, Esteve-Vicenç Català i Raimon Català
AA ¹⁸ Jordi Suari, Emili Rodríguez i Martí Riu
PSC Josep Clofent i Montserrat Brugal
IC Concepció Sala
ERC Jordi Pinart

Comença la legislatura amb un pacte entre AA, PSC, IC i ERC. Ocupa l'Alcaldia, d'inici, en Jordi Suari.

Octubre de 1991 – L'equip de govern torna a fer una oferta a Salvador Dangla, president de la C mara, d'adquisició de La Sala

16. "Sala Argentona,  local oficial de l'Ajuntament?". *Llaç*. (1984), núm. 92, p. 7.

17. BELLUGA, S. "La sala pel poble". *...Independència*. (1988), núm. 1, p. 5.

18. Agrupació Argentona. Aquesta agrupació política municipal estava liderada per en Jordi Suari i Font i no té res a veure amb la formació que aparegu  l'any 1999, Agrupació d'Argentona, encapçalada per en Fèlix Rosa.

per gairebé 12 milions de pessetes quantitat per la qual el tècnic municipal va valorar-la.

El Ple corporatiu aprova inicialment el projecte tècnic d'adquisició i adequació de La Sala que ha elaborat la Diputació de Barcelona. Es remodelarà l'edifici per encabir-hi unes galeries comercials, un teatre per a 322 persones, alguna sala polivalent i dos soterranis per a aparcament. Aquest projecte neix amb la idea de mantenir les façanes existents. El cost previst de les obres és de, gairebé, 312 milions de pessetes (1.875.157€). També s'acorda sol·licitar una subvenció a diferents organismes per a sufragar la totalitat de l'obra i la compra de La Sala. Josep Coflent va assegurar que el cost del projecte seria subvencionat. Esteve Català oferia el vot afirmatiu de l'oposició si el cost del projecte era zero.

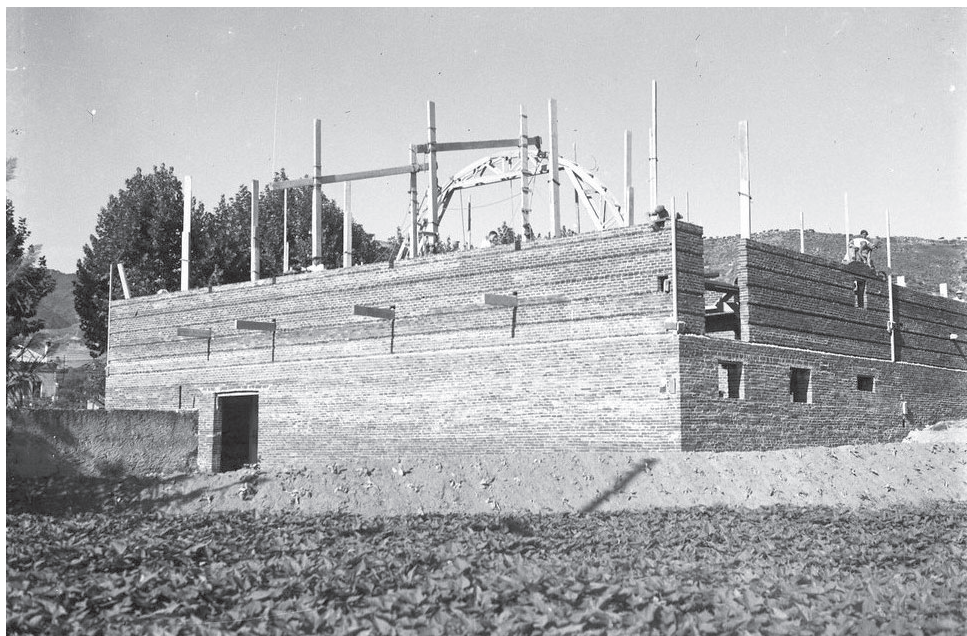
Aquest cop d'efecte tenia l'empremta de Josep Coflent que, amb els seus contactes a la Diputació de Barcelona, era conscient de la importància de liderar un acord per La Sala.

Novembre de 1991 – S'exposa una maqueta del projecte de remodelació de La Sala al vestíbul de l'Ajuntament.

Gener de 1992 – La Càmera manifesta públicament que han realitzat una taxació de La Sala que la valora en més de 60 milions de pessetes (360.607€).

L'alcalde, Jordi Suari, considera desorbitada la xifra i recomana als membres de la Càmera, amb paraules més suaus, que s'ho facin mirar.

El Ministerio de Cultura dota una partida de 20 milions de pessetes (120.202€) que podria ser utilitzada per l'Ajuntament d'Argentonina per a millorar l'estat de La Sala. A una de les clàusules

consta que per rebre els diners La Sala ha de ser propietat de l'Ajuntament.

En un escrit signat conjuntament per Unió de Pagesos, ERC i IC es reivindica que La Sala ja té un propietari legítim: el poble. Escriuen "La Sala és teva, La Sala és nostra, La Sala és de tots".

Els pagesos, en aquesta època de guerra de xifres, mai mostraren en què es fonamentaven per valorar La Sala de forma tan elevada. El govern sospitava que sí que hi havia la xifra però sumant-hi el valor del terreny que, per a la majoria, ja es donava com a propietat municipal.

Febrer de 1992 – L'Ajuntament rep una subvenció de la Diputació de Barcelona de 2.600.000 de pessetes (15.626,31€) per a costejar el projecte de rehabilitació de La Sala.

El PSC publica a la revista *Cap de Creus*, a l'apartat dels grups municipals, un article en què, després d'explicar les condicions amb què l'Ajuntament va cedir el terreny a la *Hermanidad*

i que el govern actual va fer una oferta a la Càmera per La Sala i aquesta s'ha despenjat valorant-la per una quantitat que multiplica per sis l'oferta inicial, escriuen amb molta raó "quantes vegades ha de pagar el municipi? El municipi som tots, per tant d'on surten les misses? (...) Deixem els interessos propis i treballem per a la col·lectivitat".¹⁹

Jordi Suari expulsa de l'equip de govern a Jordi Pinart per diverses discrepàncies, una d'elles com afrontar el tema de La Sala.

Abril de 1992 – Jordi Suari, sense la unanimitat de la resta del govern, ofereix a la Càmera 25.000.000 milions de pessetes (150.253,03€) per La Sala.

Juliol de 1992 – Al juliol el PSC i IC passaven a l'oposició al formar-se un nou govern de CiU i AA que durà pocs mesos. Hi ha un clima enrari d'estranyes maniobres i comunicats a dojo. Els únics que citen La Sala foren els d'ERC que dedicaven a Jordi Suari algunes línies en un escrit: "ara gaudirà d'una majoria natural (de dretes) per regalar els 25 milions de pessetes a la *Càmara Agrària Local* a canvi d'un edifici

Construcció de La Sala any 1944.
Arxiu històric Alfons Güell

19. PSC. "Els socialistes dèiem i diem". *Cap de Creus*. (1992), núm. 2, p. 15.

Construcció de La Sala, 1945. Arxiu històric Alfons Güell

que s'ha d'enrunar".²⁰

Explicar el que passà en aquella època donaria molt de joc però no es el que ara ens ocupa. Entre les variades desavinences que existiren entre les forces polítiques que signaren el primer pacte de la legislatura hi figurava La Sala. La gent d'AA havia intentat convèncer a la resta de grups de govern de la necessitat de tancar un preu amb els de la Càmera per l'edifici però, amb posicions no del tot iguals, el PSC, IC i ERC no estaven per la tasca. A Jordi Suari li pesava més ser els qui retornaven La Sala al poble que meditar si el preu era l'adequat.

Setembre de 1992 – Al ple d'aquest mes Jordi Suari presenta una moció de confiança i, com no podia ser d'altra manera, la perd. CiU comença a governar en minoria com a força més votada. Els pressupostos de l'any 1993 els aprovarà gràcies a un pacte amb IC.

Novembre de 1992 – El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya i el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación sembla que han arribat a un acord per desencallar el traspàs de les Càmaras.

Desembre de 1992 – CiU i PSC pacten un nou govern que serà el cinquè, i darrer, de la legislatura. L'alcalde fa públic que manté converses amb els pagesos de la Càmera.

Es demana al Ministerio de Cultura que passi la subvenció atorgada per al proper exercici.

Febrer de 1993 – El Govern Central traspassa, de forma efectiva, a la Generalitat de Catalunya les funcions i els serveis en matèria de Càmaras Agrarias Locales que s'havia pactat l'any 1984.

El Ministerio de Cultura comunica que la subvenció atorgada a La Sala no es pot prorrogar ni canviar d'exercici i, per tant, que es perd.

Març de 1993 – La nova, i peculiar, aliança de CiU i IC aprova els pressupostos de l'any 1993. En el pacte signat, al punt número 8,

afirmen que “en referència a les negociacions per a la recuperació de La Sala, que en cap cas es doni una compensació que no sigui l'import de les diferents contribucions especials que s'hagin abonat per part de la Cambra Agrària i de les despeses d'alguna obra d'acondicionament que s'hagi pogut fer, amb els corresponents justificants i que aquesta sigui destinada a les organitzacions de pagesos subsistents”.²¹

L'alcalde viatja a Madrid per intentar no perdre la subvenció però no ho aconsegueix.

Podem observar un brillant exercici de funambulisme lèxic per a poder consensuar dues postures polítiques que no tenien la mateixa opinió de com resoldre el tema.

Abril de 1993 – Reunió entre l'alcalde i el conseller d'Agricultura, Xavier Marimon, per intentar cercar solucions al tema del patrimoni de la Càmera i, en especial, de La Sala.

Setembre de 1993 – La Generalitat de Catalunya ultima la llei de cambres agràries. El tema de qui seran els hereus d'aquest patrimoni no resta clar. La Unió de Pagesos manifesta que el patrimoni és dels pagesos i s'ha de retornar a les organitzacions i que ells decideixin.

Octubre de 1993 – El PSC, davant del no compliment del pactat entre CiU i IC sobre La Sala, manifesta que “definitivament el tema torna a estar encallat, sense via de solució aparent, és a dir, esperarem que la Sala caigui?”.²²

A final de mes es fa públic un pacte entre CiU i PSC. Les dues forces signen un document amb una sèrie de compromisos, l'alcalde ho explica al seu espai a la revista *Cap de Creus* del mes de

20. ERC. “El valor de la lleialtat”. *Cap de Creus*. (1992), núm. 4, p. 19.

21. “CiU obté el suport d'IC per aprovar els pressupostos”. *Cap de Creus*.

(1993), núm. 8, p. 7.

22. “PSC. “A propòsit d'un pacte”. *Cap de Creus*. (1993), núm. 10, p. 18.

desembre i, els dos partits, fan el mateix mitjançant uns comunicats.

En cap d'aquestes manifestacions es fa esment a La Sala. Un símptoma de memòria selectiva.

Desembre de 1993 – Es constitueix l'empresa Agropecuària d'Argentona SCCL (d'ara en endavant la Cooperativa),

Maig de 1994 – Maria Rosa Masó escriu una carta al *Cap de Creus* fent un repàs del conflicte existent amb La Sala, de les negociacions sense fruit entre pagesos i Ajuntament i queixant-se de la manca d'informació sobre el tema: "Podia ser un bon moment per tornar a parlar del paper de les Cambres Agràries, dels diferents punts de vista a nivell econòmic i social, ja que l'Ajuntament en feia una valoració, la Cambra en feia una altra, i mentre nosaltres els vilatans no hi tenim res a dir: *Hi ha molta gent que hi té quelcom a dir* i quan demanem que algú ens informi del tema, tampoc ningú diu res".²³

Novembre de 1994 – En el ple del mes de novembre arran d'una moció d'ERC l'alcalde destitueix Raimon Català, regidor del seu propi grup, per unes presumptes irregularitats econòmiques a les seves regidories. El grup d'Unió es desmembra passant el regidor destituït al grup mixt i continuant al govern l'altre regidor, en Marcel Lladó.

En les primeres eleccions, de la democràcia, de les Cambres Agràries el sindicat Unió de Pagesos obté una majoria clara.

Joan Grau, delegat del sindicat, manifestava que encara s'havia de discutir quin destí havia

de tenir La Sala i que el destí del patrimoni, de les Cambres Agràries, correspon als pagesos.²⁴

El tema de La Sala surava en l'ambient i sembla que hi havia una majoria de pagesos disposats a la venda però que no hi havia acord, amb l'Ajuntament, sobre la quantitat.

Abril de 1995 – Mitjançant eleccions s'escull la nova Junta Rectora de la Cooperativa. Jaume Font n'és el president i Josep Pallarolas el sots-president.²⁵

Juny de 1995 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

CiU

Joaquim Casabella, Josep Maria Esteve, Santi Mora, Francesc Espadero, Antoni Julià i Felip Castells

PSC

Josep Clofent, Mateu Piñol (substituït per en Lluís Viladevall a principis de l'any 1998) i i

Josep Arenas
PP Martí Riu (substituït el maig de 1999 per n'Eduardo Luján) i Federico Ureña
IC Concepció Sala
ERC Jordi Pinart

La Sala, any 1945, havent col·locat la bandera. Arxiu històric Alfons Güell

La legislatura comença, i acabarà, amb un pacte entre CiU i ERC. L'alcalde serà en Joaquim Casabella. L'acord marc de govern inclou una referència a la recuperació de La Sala.

Agost de 1995 – Al número de la revista *Cap de Creus* d'aquest mes els partits polítics es presenten i parlen del futur. L'únic partit que, entre els seus escrits, fa referència a la recuperació de La Sala, com un dels objectius de la legislatura, és ERC.

Setembre de 1995 – La Cooperativa celebra una assemblea i decideix, per unanimitat, proposar a l'Ajuntament una permuta de La

23. MASÓ i NOGUERAS, M. R. "Tornem-hi amb la Sala". *Cap de Creus*. (1994), núm. 13, p. 4.

24. "Unió de Pagesos obté la majoria de vots a Argentona en les eleccions a

les Cambres Agràries". *Cap de Creus*. (1994), núm. 16, p. 14.

25. "Jaume Font és el nou president de la nova junta d'Agropecuària, S.L. d'Argentona". *Cap de Creus*. (1995), núm. 18, p. 27.

Sala i el magatzem annex per una nau a la nova zona industrial de Sant Sebastià o al polígon industrial Nord. Demanen que tingui un mínim de 400 m² i dotada de tots els serveis bàsics i de telèfon. Afegeixen que hi ha d'haver un compromís per cedir-la gratuïtament si la Cooperativa la precisa i que s'instal·larà una placa, en un lloc ben visible, on es recordarà com va ser construït l'edifici.

L'Ajuntament valora la possibilitat de construir una nau, a la zona de Sant Sebastià, però els 40.000.000 ptes. (240.404,84€) en què es valora es considera un preu molt elevat amb el pressupost que maneja la corporació. A més, l'Ajuntament considera que a l'estar La Sala construïda en un terreny municipal la xifra que es pot pagar és de 7.000.000 ptes. (42.070,85€). Jaume Calafell, membre de la Junta Rectora de la Cooperativa, declara que La Sala ha de ser del poble però a canvi d'un magatzem. Afegeix que el col·lectiu pagès no vol diners, com sembla es va estenen per la ciutadania, sinó un local que substitueixi l'actual magatzem.²⁶

Les reivindicacions dels pagesos estan en la línia de les del passat amb alguna nova incorporació. Una mostra de l'extrem immobilitisme que la Cooperativa mostrava en les negociacions.

Desembre de 1995 – Maria Rosa Masó torna a escriure un article, a la revista *Cap de Creus*, referint-se a la qüestió de La Sala. Fa, com en articles anteriors, un breu repàs de la història i de les negociacions. Es fa ressò de la brama que corria pel poble que afirmava que els pagesos havien aprovat en assemblea i presentat a l'Ajunta-

ment una proposta tan maximalista perquè el mateix alcalde així els havia suggerit de fer. També afirmava que es deia que això era una mentida. Acabava l'article escrivint que “les decisions per buscar possibles solucions s'han de fer de manera democràtica, consensuada i tots els implicats hi han de poder dir la seva. No buscant sortides unilaterals.”²⁷

Maria Rosa Masó va posar el debat, en diverses ocasions, negre sobre blanc però sense deixar clara quina era la seva posició i només es feia les preguntes: “què en volem fer de la Sala? De qui és la Sala? Volem la Sala a canvi de què?” sense donar la seva resposta.

Abril de 1996 – La Cooperativa aprova en una assemblea demanar a l'Ajuntament que sol·liciti al Departament d'Agricultura que els retorni el patrimoni. Fins que això no succeeixi no reprendran les negociacions per La Sala. Aquest acord es va traslladar a l'Ajuntament en una reunió on hi havia representants de CiU, ERC i IC que coincidien a afirmar que era raonable esperar a reprendre les converses i un exercici de justícia històrica realitzar, per part de la Generalitat, aquest retorn. Les tres forces, coincidien també, en demanar el parer del PSC, que afirmaven no haver estat convocats, i del PP que no va poder assistir-hi.²⁸

Maig de 1996 – El PSC, a través de Josep Clofent, pregunta a la Mesa del Parlament sobre la titularitat i la justa distribució del patrimoni sindical de les desaparegudes cambres agràries a la vila d'Argentona. La resposta del Conseller Francesc Xavier

Marimon es limita a reconèixer el problema i a que, per diverses vegades, ha intercedit per tal que l'Ajuntament i els antics components de la cambra agrària arribin a un acord.

Juny de 1996 – En el Ple es proposa votar un acord entre el consistori i la Cooperativa en què es reflecteix la voluntat de cedir La Sala per part dels pagesos a canvi d'un magatzem, que l'Ajuntament els hi oferirà, per desenvolupar la seva activitat econòmica. Per possibilitar la cessió, l'Ajuntament es compromet a redactar una petició demanant al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat la cessió de les propietats de l'antiga Cambra Agrària a la Cooperativa. Es va explicar que l'Ajuntament havia iniciat la recerca d'un lloc adient per construir-hi la nau. L'equip de govern, CiU i ERC, i gran part de l'oposició, IC i PP, ho van votar a favor i el PSC es va abstenir. Els primers entenien que aquest era el procés correcte i s'havia de confiar en la voluntat de l'estament pagès de cedir La Sala a la població. Que hi hagués una discussió sobre si La Sala era ja del poble o no, o si per aconseguir-la s'havia de cedir un altre equipament no s'havia de barrejar, si es volia actuar de forma justa i que la Generalitat retornés el patrimoni de les antigues *Cámaras* a la Cooperativa. Concepció Sala, d'IC-EV, afirmava que era “un acte de justícia històrica”.²⁹

Joan Grau, com a delegat del sindicat Unió de Pagesos, valora de forma positiva l'acord i declara que “si s'ha solucionat aquest problema no ha estat solament perquè els pagesos hem canviat, sinó perquè actualment hi ha hagut una majoria dels polí-

26. “L'Ajuntament compra la Velcro per 128 milions”. *Cap de Creus*. (1995), núm. 20, p. 6.

27. MASÓ i NOGUERAS, M. R. “És obligat parlar de la Sala”. *Cap de Creus*. (1995), núm. 20, p. 7.

28. “Els pagesos demanen que se'ls retorni el seu patrimoni”. *Cap de Creus*. (1996), núm. 23, p. 8.

29. CARMONA, D. “Argentona agilita els tràmits perquè els pagesos puguin gestionar el seu patrimoni”. *El Punt*. [Barcelona] (18 juny 1996), p. 3.

tics del poble que han entès el problema".³⁰

*La reacció del PSC de desvincular-se de la majoria s'ha d'entendre dins la dinàmica de la lluita política d'aquella legislatura. Aquest partit, que havia acabat l'anterior legislatura governant amb CiU, havia fonamentat el seu paper a l'oposició atacant amb força duresa el pacte de CiU i ERC i acusant-lo de tots els mals possibles. Un èxit en l'afer de La Sala, en clau electoral i política, no els interessava gens. Així el seu raonament per no afegir-se a la resta de partits fou que l'acord era una forma de treure's el problema del damunt i que, si la Generalitat cedia el patrimoni als pagesos, la Cooperativa tindria més força per negociar davant l'Ajuntament. La defensa d'aquests arguments, per part del PSC, en el Ple fou un dels exemples més grans de cinisme polític que recordem.*³¹

Novembre de 1996 – La Generalitat de Catalunya traspasa la propietat de La Sala a la Cooperativa. El delegat del sindicat Unió de Pagesos a Argenton es mostrava satisfet per la cessió i afirmava que ara la decisió era de l'Ajuntament i que cedirien La Sala a canvi d'un equipament on desenvolupar la seva activitat agrària.

Desembre de 1996 – La Cooperativa escriptura La Sala al seu nom davant el notari Albert Domingo i Castellà.

Febrer de 1997 – L'Ajuntament estudia diverses possibilitats per poder donar una solució al tema de l'equipament, que ha de substituir el magatzem annex a La

Sala, però sense èxit. El principal problema és que no disposa de terrenys propis que rebaixarien el cost de l'operació. Els pagesos critiquen la lentitud de l'administració i, per boca del seu president en Jaume Font, l'acusen de no tenir "ganes per part del consistori de tirar el projecte endavant per mantenir la Sala, que només la fa servir l'Ajuntament". Critiquen, també, que el lloc on l'Ajuntament vol l'equipament, estigui molt allunyat del centre. També reiteren arguments com que s'ha d'afavorir el trasllat per la reduïda dimensió del magatzem annex, fet que els impossibilita de fer grans comandes i per tant millors preus, i que la seva ubicació impossibilita l'arribada de transports de grans dimensions.³²

Des de l'Ajuntament es feien molts esforços per solucionar el tema i sorprenia que mals endèmics de La Sala, com el seu manteniment i els problemes del magatzem annex, foren utilitzats per la Cooperativa. Així es portava des de sempre i, ara els pagesos, una vegada aconseguit el patrimoni tantes vegades reclamat, no cercaven tampoc altres alternatives. Semblava haver-hi la directriu de solucionar el tema de La Sala com a una unitat estanca entre tot el que la Cooperativa manegava amb el retorn del tot el patrimoni.

Maig de 1997 – Tècnics de la Generalitat realitzen una inspecció i fan constar que el sistema elèctric de La Sala no reuneix les condicions mínimes de seguretat exigibles. Afegixen que si no s'arranja s'haurà de tancar. Des de

l'Ajuntament s'afirma que qui ha d'afrontar les reparacions són els propietaris, la Cooperativa, ja que no es volen invertir-hi diners fins que la propietat esdevingui municipal. L'alcalde manifesta que si cal es procedeixi al tancament.

El regidor d'ERC al govern s'acoseja l'opinió pública proposant un referèndum per decidir si es rehabilita o enderroca La Sala. Fa la proposta a títol personal i manifestant que ell és partidari de l'enderroc total de l'immoble ja que una rehabilitació encarriria massa els cost de l'obra. Al diari *El Punt* declara que "es tracta d'explicar bé les dues opcions principals que hi ha: enderrocar l'edifici o rehabilitar-ho. Es qüestió de què la gent sàpiga quin és el cost de les dues sortides i, aleshores, proposar una pregunta fàcil i directa perquè els argentonins plasmin la seva voluntat".³³ L'alcalde afirma que hi estaria d'acord si les forces polítiques no arriben a cap acord però que ell és partidari, abans, de preguntar si s'ha de pagar per aconseguir La Sala. Aquesta postura també la comparteix el regidor socialista Mateu Piñol. L'alcalde també declara que, entre rehabilitació i enderroc, prefereix la segona opció ja que permetria ampliar la zona verda de l'espai.

En Josep Coflent, portaveu del PSC, no comparteix la possibilitat de l'enderroc i que s'ha d'apostar per la reforma. El del PP, en Martí Riu, supeditava qualsevol pas a tenir la propietat i a explicar quina utilitat havia de tenir en el futur La Sala. Concepció Sala, d'IC, tampoc creia que s'hagués d'enderroc però que si era la forma de garantir un nou equipament cultural es podria considerar l'opció.³⁴

L'editorial del diari *El Punt*

30. VINYALS, E. "El regidor d'Urbanisme vol fer un referèndum per decidir si s'enderroca la Sala Argenton". *El Punt* [Barcelona] (27 maig 1997), p. 3.

31. "Els pagesos cediran aviat la Sala". *Cap de Creus*. (1996), núm. 24, p. 5.

32. "La Generalitat cedeix el patrimoni als pagesos d'Argenton". *Cap de*

Creus. (1997), núm. 27, p. 11.

33. VINYALS, E. "El regidor...", p. 3.

En una nova manca de rigor informatiu la notícia afirma que La Sala va ser construïda a principis del segle XX.

34. "Jordi Pinart (ERC) proposa un referèndum per decidir el futur de la

del dia 27 afirmava que “és bo, que el regidor d’Urbanisme d’Argentona, que a la vegada n’és de Cultura, vulgui consultar amb la gent del poble el futur que ha de tenir la Sala”.³⁵

Maria Rosa Masó escrivia un article en què, ara sí, posava de manifest la seva opinió i el sentir de molta part de la gent implicada en l’afar de La Sala. Hi podem llegir: “m’ha semblat entendre que la majoria dels pagesos diuen que s’ha de cedir la Sala al Poble sense que l’Ajuntament hagi de donar res a canvi, però sí que reclamen un local nou al polígon de Can Negoci. Realment creieu que això és una cessió gratuïta al Poble?” o “És evident que la Sala és del Poble, i així ho havien reconegut persones que ara de manera sorprenent estan defensant contraprestacions a canvi d’aquesta cessió”. Sobre la problemàtica del referèndum també hi diu la seva: “Cessió gratuïta SÍ! Que la Sala és del Poble és evident. Contraprestacions? Penso que no n’hi ha d’haver cap, però posats a preguntar al poble, la pregunta correcta crec jo, seria: estem d’acord a entregar un local com a contraprestació de la cessió de la Sala?”³⁶

Encara seguim creient que la millor opció hagués estat l’enderroc de La Sala però el que decideixen les majories són sobiranes (i d’això va la democràcia no?). El que escrivia Maria Rosa Masó eren, creiem, les preguntes que molta gent es feia i que el sentiment anava cap a la sensació que la paraula gratuït tenia moltes interpretacions.

Juliol de 1997 – La Cooperativa celebra eleccions. En Jaume Font dimiteix de president. Hi ha

veus que indiquen ho fa per no estar d’acord a demanar diners a canvi de La Sala, d’altres per discrepàncies internes i unes terceres per haver vençut el seu temps de mandat. El nou president és en Josep Pallarolas.

Setembre de 1997 – L’assemblea de la Cooperativa vota a favor de presentar un conveni, que ells entenen com a definitiu, per a cedir La Sala a l’administració local a canvi d’una sèrie de contrapartides. Posteriorment es va convocar els partits polítics del govern i de l’oposició per lliurar-ne una còpia (El PP no hi va poder assistir).

Les valoracions dels partits són positives, amb algun matís diferencial, però amb el convenciment que pot ser el pas definitiu per resoldre el problema.

A la reunió hi varen assistir en Pep Riera, Coordinador General d’Unió Pagesos, i la Pilar Berney una advocada de Tordera contractada pel sindicat que estaria molt present en aquesta negociació i en d’altres que afectaven al col·lectiu pagès. Aquesta declara que: “ara quedarà clar si és que els pagesos no volien cedir la Sala o és el consistori qui no hi té interès”.³⁷

L’alcalde es dona dos mesos de termini per a estudiar amb el govern i l’oposició la nova, que no ho és tant, proposta.

La proposta era la mateixa que varen presentar en el passat i que presentaran més endavant. Els únics trets diferencials destacats són que demanen que el consistori s’ha de fer càrrec de les plusvàlues que la cessió comportaria i que, per fi, expressen de forma majoritària que no volen diners a canvi de La Sala silenciant qualsevol veu, entre els socis, que encara tingúes esperances

de veure metàl·lic per l’impost de la patata del passat. També sembla que les diferents postures dels pagesos sobre el tema de La Sala s’unifiquen. Però, per desgràcia, encara continuen havent demandes que la Cooperativa hauria d’haver obviat per extemporànies, òbvies i inútils com la de la política d’usos de la Sala, la retirada dels recursos que la Cooperativa tenia interposats contra l’Ajuntament, els privilegis de la Cooperativa per a poder utilitzar-la, la placa commemorativa i d’altres.

Quant a l’aparició de la Pilar Berney opinem que, en ocasions, semblava que més que defensar els interessos dels pagesos es sentia més còmoda tensant les postures i encenent conflictes, fets que, de segur, li permetien tenir més feina.

Març de 1998 – A finals de mes l’alcalde lliura un esborrany del conveni relatiu a la cessió de la Sala al president de la Cooperativa.

Tots els grups polítics municipals acorden lliurar a la Cooperativa una subvenció per sufragar part de les despeses jurídiques del procés.

Abril de 1998 – El dia 22 l’alcalde prega, per carta, al president de la Cooperativa que revisin l’esborrany de conveni, que se’ls va lliurar a finals del mes de març, i que concretin una data per comentar-lo

Maig de 1998 – El PSC presenta, en el Ple, una interpell·lació demanant un informe tècnic per part dels serveis tècnics municipals, en el qual es certifiqui i garanteixi la seguretat de l’edifici de La Sala. Demanaven, també, informació d’aspectes des del punt de vista d’incendis, d’adequació a les nor-

Sala”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 29, p. 13.

35. “Editorial: consulta popular a Argentona”. *El Punt*. [Barcelona] (27 maig 1997), p. 2.

36. MASÓ i NOGUERAS, M. R. “Un altre cop, parlem de la Sala”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 29, p. 15.

37. “El futur de la Sala podria quedar enllestit si prospera un conveni

matives, etc..

El dia 19 l'alcalde informa a la Cooperativa que ja ha acordat, per part dels polítics, pagar la subvenció i que l'Ajuntament espera, en breu, l'acreditació dels pagesos demostrant que han portat a terme la retirada dels recursos interposats contra l'Ajuntament.

A les acaballes del mes, el dia 24, en Joaquim Casabella torna a reiterar el mateix que expressà a la carta lliurada el dia 22 del mes anterior. En Josep Pallarolas contesta que encara estan pendents d'estudiar-lo i aprovar-lo en assemblea.

Octubre de 1998 – L'alcalde convoca una reunió amb tots els regidors, del govern i de l'oposició, i amb representants de la Cooperativa per parlar, entre d'altres temes, de La Sala.³⁸

Novembre de 1998 – En el Ple s'habilita una subvenció de 3.000.000 ptes. (18.030,36€) per a que la Cooperativa pugui assumir el pagament de les plusvàlues que generaria cedir al consistori La Sala.

El PSC, en el mateix Ple, va demanar un informe sobre la seguretat de La Sala i el Govern li contestava que els problemes elèctrics estaven solucionats i que es realitzaven estudis per analitzar l'estat real de l'edifici.³⁹

Gener de 1999 – En el Ple, l'alcalde anunciava, responnent una pregunta del PP, que la Cooperativa Agrària podria transferir, abans d'un mes, la titularitat de l'immoble a l'Ajuntament.⁴⁰ Per la seva banda el president de la Cooperativa, Josep Pallarolas, una vegada signat l'acord de cessió es despenjava amb unes declaracions en què afirmava que l'acord estava pres feia un any però que tot s'havia retardat per motius electora-

listes. Es queixava que un munt de qüestions menors havien provocat contínues modificacions, fins a quinze esmentava el president en aquella època, però deixava constància dels que eren els punts bàsics i importants que ells defensaven: "que no s'enderrocarà sota cap concepte, tal com va insinuar algun polític local per poder fer la plaça nova més gran, que en podran fer ús totes les entitats del municipi sense excepcions i per la qual cosa s'haurà de dissenyar una dinàmica de funcionament, i que l'Ajuntament es farà càrrec dels 3 milions de pessetes que s'han de pagar a la Generalitat per les plusvàlues del traspàs".⁴¹

d'Agro-pecuària". *Cap de Creus*. (1997), núm. 31, p. 12.

38. La Generalitat, en el seu dia, havia acceptat que no es paguessin les plusvàlues en la devolució del patrimoni de les cooperatives agropecuàries però el govern central no ho va permetre.

39. "La Sala, gairebé municipal". *Cap de Creus*. (1997), núm. 38, p. 8.

40. També a: SPÀ, M. "La Sala d'Argentona podria ser transferida a l'Ajuntament en un termini d'un mes". *El Punt* (18 gener 1999), p. 6.

41. SPÀ, M. "El col·lectiu de pagesos cedeix finalment la Sala a l'Ajunta-

3. Dimecres, 27 de maig de 1997

PUNT I A PART

L'EMBLEMÀTIC EDIFICI DELS PAGESOS D'ARGENTONA

La Sala Argentina no és encara municipal, ja que els pagesos estan redactant un conveni que porti aquest col·lectiu i el consistori a pactar un traspàs de propietat d'aquest emble-

màtic edifici. L'Ajuntament, mentre espera que sigui del poble i amb l'amenaça d'un tancament definitiu per part de la Generalitat si no es canvia el quadre elèctric del local, encara no

té clar quin serà el futur de la sala. Però hi ha dues opcions bàsiques: o bé enderrocar l'edifici o bé rehabilitar-lo. L'alcalde, Joaquim Casabella (CIU), afirma que cal fer un estudi

per saber exactament què comportaria cadascuna de les dues opcions. El regidor d'Urbanisme, Jordi Pinart (ERC), proposa que es faci un referèndum perquè el poble decideixi.

El regidor d'Urbanisme vol fer un referèndum per decidir si s'enderroca la Sala Argentina

L'edifici està en mal estat i la Generalitat el pot precintat si no es canvia el quadre elèctric

Jordi Pinart (ERC) és partidari de tirar-la a terra perquè rehabilitar l'espai costaria més de 100 milions

Els pagesos encara no han cedit el local a l'Ajuntament, amb qui estan negociant el traspàs

■ EVA VISIÀLES

Argentona.— Encara no és municipal però ja s'ha despertat la qüestió de què fer-hi quan ho sigui. Per això, el regidor d'Urbanisme, Jordi Pinart (ERC), proposa que es faci un referèndum perquè siguin els mateixos veïns els que escoltin el futur de la Sala Argentina. «Es tracta d'explicar bé les dues opcions principals que hi ha: enderrocar l'edifici o rehabilitar-lo. És qüestió de què la gent sàpiga quin és el cost de les dues sortides i, aleshores, proposar una pregunta fàcil i directa perquè els argentonins plasmin la seva voluntat», afirma Pinart.

El regidor d'Urbanisme —i únic representant d'ERC a l'Ajuntament argentoní— es mostra, de manera particular, a favor d'enderrocar la Sala Argentina perquè la rehabilitació costaria més de 100 milions de pessetes «i el poble ja té l'espai de la fàbrica Veïro per destinar-lo a local d'activitats lúdiques i culturals», tot i que proposa la fórmula del referèndum perquè sigui la majoria del poble qui ho decideixi. Jordi Pinart argumenta, però, que la seva postura individual s'ha format perquè sap que la Sala Argentina està en males condicions estructurals i funcionals i, amb el seu enderroc, es recuperaria un espai verd i l'únic per al poble de gran importància.

La Sala Argentina està situada a la plaça Nova, on abir es demuntaven els estands de la fira comercial. Foto: E.V.

municipal, s'haurà d'encarregar un estudi per saber exactament quines són les característiques de

el projecte del plaça nova, establint des del punt de vista de què l'espai on es construiran les

més concorreguts del poble. De totes maneres, la sala es troba en estat de decadència perquè fa

Un espai utilitzat per les activitats de l'Ajuntament i les entitats

■ L'espai central de la Sala Argentina és utilitzat per algunes entitats del poble i el mateix Ajuntament per fer-hi activitats lúdiques i culturals. El pròxim cap de setmana, per exemple, se celebra a la població la primera Mostra de Cinema Infantil i Juvenil en català, organitzada per Rialles de Catalunya amb el suport de la delegació local de l'entitat. Els dos espais en què es projectaran les pel·lícules seran la Sala Argentina i el Centre Parròquial. Per tant, és previst que tot el local dels pagesos s'ompli del públic infantil que assistirà a la mostra.

L'Ajuntament també utilitza la Sala Argentina, sobretot des de la regidoria de Cultura i per portar alguns dels espectacles de la temporada de teatre, música i dansa. Aquest any, per exemple, el concert de Lluís Llach «Nu», l'actuació de La Vella Distèndia —amb el seu espectacle *Ragim*—, el muntatge *W.C. Armari* d'alguns de la companyia de dansa *Bàbuius* i l'actuació de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya —amb un

Part de l'article aparegut al diari *El Punt* que aixecà una relativa polseguera.

xarxa elèctrica, eren d'una perillositat important.

A finals de mes la Cooperativa Agropecuària lliurava una carta, signada per Josep Grau, Josep Riera i Porta i Josep Pallarolas i Caurel, on posaven negre sobre blanc el seu descontentament de com transcorrien les negociacions per signar el conveni. Acusaven al govern de no tenir la voluntat suficient de tancar el tema i, afegien, que no tenien clara la millor opció del pacte sisè del conveni (la del pagament de les plusvàlues).

Era desconcertant la voluntat del membres de la Cooperativa que, a aquestes alçades, cerquessin culpables a una situació enquistada o que es volguessin convertir en garants de vés a saber què demanant que La Sala la pogués utilitzar qual-sevol entitat de la vila. Insinuacions així no feien més que entorbolir el destí que tothom cercava.

Febrer de 1999 – L'Ajuntament celebra una Comissió Informativa amb representació de tots els grups polítics. Un dels temes tractats és quina opció és la més adient en el punt sisè del Conveni amb la Cooperativa i es va arribar a la conclusió, consensuada per tothom, que la millor solució seria que la concessió/pagament de la subvenció i solució del tema del magatzem annex fos de manera immediata, prèvia llum verda de la interventora de l'Ajuntament, i prèvia a la signatura del conveni. D'aquesta manera, en el conveni, no s'havia de fer cap referència a aquest tema ja que s'havia solucionat prèviament. Quan la Cooperativa i l'Ajuntament aproves-

sin el conveni ja s'hauria satisfet la subvenció i els pagesos haurien retirat els contenciosos que tenien contra l'Ajuntament.

L'alcalde contesta la missiva de la Cooperativa afirmant que: "la voluntat de l'Ajuntament de signar un conveni de cessió és evident i s'ha reiterat en múltiples ocasions, pel que no semblen adequades algunes de les manifestacions contingudes en l'esmentat escrit i més si tenim en compte que l'únic que resta per fer és donar a l'esbortany del conveni la forma legal més adequada". En referència a la tria de la millor opció que havia de solucionar el punt conflictiu del conveni els explica el que es va convenir a la Comissió Informativa de principis de mes.

Març de 1999 – Es publica una notícia en què l'alcalde i el president de la Cooperativa fan diverses declaracions. El primer manifesta que és partidari d'enderrocar la Sala i construir una plaça oberta polivalent. Puntualitza que era "excessiva per al poble" i que "els tècnics municipals ens diuen que remodelar la Sala costa 400 milions de pessetes i fer-ne una de nova, 200, s'enderrocarà. El poble d'Argentona no es pot permetre el luxe d'endeutar-se amb una xifra així per un espai que s'utilitza, tirant llarg, unes quinze vegades a l'any". Així mateix confirma que l'equip de govern i ell es decanten per l'opció de construir un espai polivalent destinat a l'oci diari dels veïns que es pogués convertir en recinte cultural. Ho corrobora exponent que "el conveni de traspassa diu que en cas que s'enderroqui l'edifici el terreny es destinarà a un espai d'oci i cultura. No diu que no es pugui enderrocar...".

Josep Pallarolas és taxatiu en la seva oposició a l'enderroc: "Si intuïm que ho volen fer no els el cedirem. El conveni, que encara s'ha de signar, diu clarament que el donem al poble amb la condició que no s'enderroqui i que sempre tingui un ús d'oci i cultura". Anuncia, en cas contrari, mobilitzacions perquè "si tiressin endavant l'enderroc no ens quedaríem amb els braços plegats, els muntaríem un bon ciri". També culpa al govern del retard a arribar a un acord i que aquest havia provocat les demores amb finalitats electorals. Ho justifica dient que l'acord era el mateix que un any enrere i el que cerca qui mana al consistori era signar l'acord en campanya electoral.

*Finalitza les declaracions sense deixar res al pap i apel·lant a allò tant d'argentoni tradicional, repetitiu i de tuf xenòfob dient que l'Ajuntament volia enderrocar la Sala perquè molts dels polítics no han nascut a Argentona: "Si fossin d'aquí, el que farien és invertir els milions que calguessin per recuperar un edifici que és del poble, que van pagar els nostres avis i del qual tots tenim records."*⁴²

Un parell de dies després els membres de l'oposició són els que diuen la seva a la premsa. Concepció Sala creu que és important garantir l'ús cultural en aquest edifici o en un altre que es construeixi. Reconeix que la Sala està en un estat "lamentable" i proposa conservar la façana pel seu valor sentimental. La Montse Brugal opina gairebé el mateix però remarca la manca de participació

ment perquè l'utilitzin les entitats". *El Punt* [Barcelona] (31 gener 1999), p. 6. Destacar que, en dita notícia, les fonts del periodista no eren gaire fiables perquè en un apartat afirmava: "Un edifici de principi de segle. La Sala d'Argentona, que presideix la plaça Nova, va ser construïda a principis de segle pel col·lectiu de pagesos del poble. Durant la Guerra Civil, la Gene-

ralitat de Catalunya la va expropiar per evitar que caigués en mans alienes i, passat el conflicte, la va retornar a l'Agropecuària, que en va demostrar la propietat." D'això se'n diu, com a mínim, no contrastar la informació.

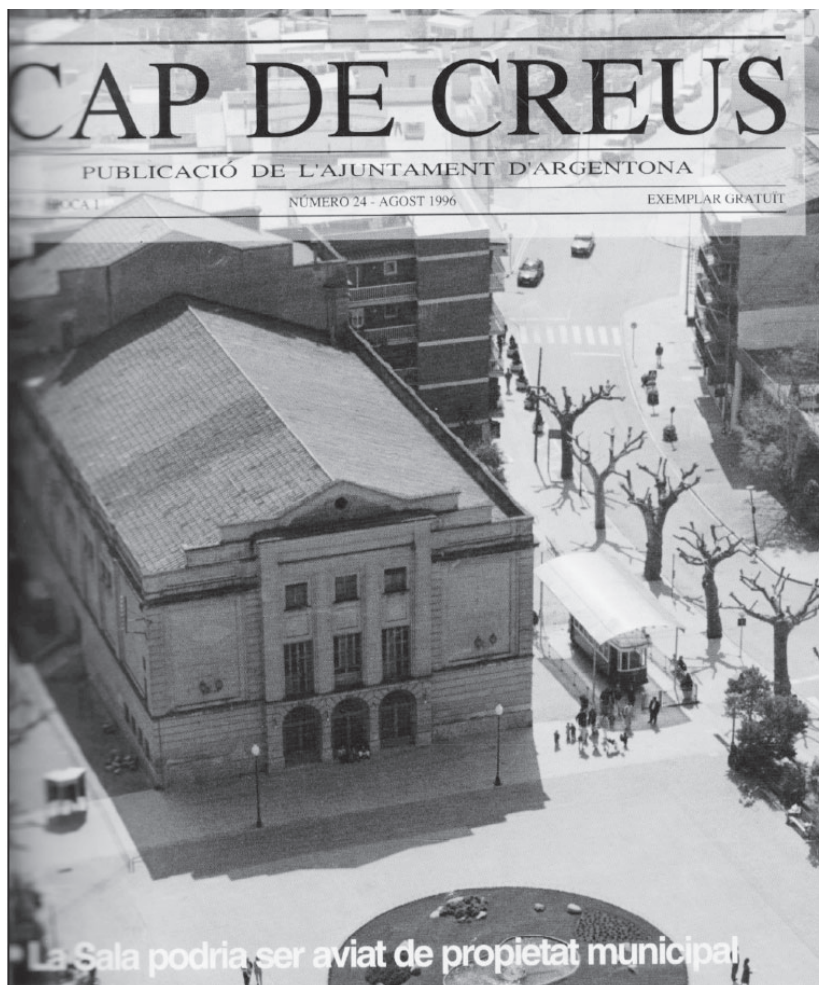
⁴². SPÀ, M. "L'Ajuntament és partidari d'enderrocar la Sala i construir una plaça oberta polivalent". *El Punt* (17 març 1999), p. 10.

en les converses de l'oposició. En Fede Urefia relata que "Casabella viu d'esquenes al poble", que La Sala s'ha de reformar amb diners d'inversors privats o d'institucions, que "és un edifici emblemàtic" i ha de continuar igual però reformat.⁴³

L'Entesa, que començava a participar a la vida pública, també era protagonista a la premsa declarant que s'havia de fer un estudi arquitectònic, urbanístic, financer i econòmic de la Sala, explicar les alternatives i convocar un referèndum.⁴⁴

A finals de mes, el dia 29, l'equip de govern convoca els representants de la Cooperativa Agropecuària a una reunió per tancar el redactat definitiu del conveni de La Sala amb les indicacions que se'ls havien lliurat el mes de febrer.

Abril de 1999 – En el Ple el PP va presentar una moció demanant que es declarés la Sala bé cultural d'interès local, signar un conveni amb administracions supramunicipals per millorar-ne l'estat i més presència de l'oposició en les converses amb la Cooperativa. Josep Arenas i Concepció Sala consideren la moció innecessària atenent que els dos grups havien estat convidats a les reunions amb els pagesos i que les altres dues qüestions dependrien de l'estat real de La Sala i dels usos posteriors que tindria. Els dos grups s'abstenen. CiU vota en contra de la moció argumentant que era poc oportú catalogar aquest edifici. ERC titlla la moció d'"oportunist" i també vota en contra. En aquell mateix ple els socialistes interpel·len sobre quan es tindrien els informes tècnics i l'estat real de la sala ja que s'hi havien permès alguns actes i, també, inquirien sobre la tardança, i motius d'aquesta, en

signar el conveni.

L'alcalde explica que hi havia el compromís de fer reunions entre tècnics de la Generalitat i del municipi per valorar-ne l'estat i, sobre la demora a tancar un acord, declara que: "en primer lloc, aquest conveni no s'ha signat perquè hi ha hagut discrepàncies amb el conveni que s'havia de signar i la raó era que hi havia dos articles, amb els quals ells no estaven d'acord i nosaltres, al final, per poder desbloquejar aquest tema, l'última proposta era separar la subvenció que donava l'Ajuntament. Deu fer un mes i mig que se'ls va comunicar això, però ells, en cap moment, ens han contestat. (...) Per una part tenen

els 3.000.000 ptes., a la seva disposició, perquè puguin retirar aquests rebuts i després que ells hagin retirat aquests dos contenciosos que tenien contra l'Ajuntament, firmarem aquest conveni tal i com es va quedar. En el conveni que hem de signar hem inclòs tot el que ens va demanar la Unió de Pagesos i la Cooperativa, per tant, si tardem a signar-ho és per culpa d'ells."⁴⁵

La moció només rep el vot favorable del PP, hi voten en contra CiU i ERC i s'abstenen el PSC i ICV-EV.

L'alcalde explica al *Cap de Creus* el perquè de la subvenció de 3.000.000 ptes. a la Cooperativa i repassa els principals pactes

Portada de la revista municipal *Cap de Creus* del mes d'agost de 1996.

43. VINYALS, E. "El PSC i IC-V veuen amb bons ulls un enderroc parcial de la Sala, però el PP no vol que es toqui". *El Punt* (19 març 1999), p. 9.

44. VINYALS, E. "Entesa per Argenton diu que cal un referèndum per

decidir el futur de la sala". *El Punt* (25 març 1999), p. 6.

45. També a: FERRAN, E. "Una moció sense èxit per restaurar l'edifici de la Sala". *El Punt* (11 abril 1999), p. 4.

que s'han discutit, en aquella data, del conveni: no enderrocar íntegrament l'edifici i si es fa sempre garantint l'ús públic sociocultural de l'espai, els impostos i tots els càrrecs que es deriven de la cessió aniran a càrrec de l'Ajuntament, la Cooperativa retirará els recursos contenciosos administratius que té interposats contra l'Ajuntament i que el conveni a signar sigui aprovat pel ple municipal. Aquest escrit era una contesta pública a tot el seguit de declaracions, contradecoracions, rumors i parlars que s'estenien pel poble.⁴⁶

El dia 16 els responsables de la Cooperativa recullen els diners de la subvenció i un certificat que acredita que no hi ha cap deute entre el consistori i la Cooperativa.⁴⁷

Mai en treurem l'aigua clara del que va passar però sempre opinarem que la voluntat de la Cooperativa no era la d'aprovar el conveni amb aquell equip de govern. Creiem que, davant l'arribada d'un nou govern, es podria recollir quelcom més al llençar de nou la xarxa.

Juny de 1999 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

CiU

Joaquim Casabella, Josep Maria Esteve (substituí a l'abril de 2001 per en Francesc Molist), Antoni Julià i Francesc Espadero

Entesa

Antoni Soy, Margarida Colomer, Jordi Pinart i Mateu Piñol

PSC

Montse Brugal, Lluís Viladevall i Joan Vaquer

PP

Federico Ureña i Eduardo Luján

La legislatura viurà un pacte entre l'Entesa i el PSC. Serà alcalde Antoni Soy.

Juliol de 1999 – L'equip de govern convoca la Cooperativa a una reunió i els manifesta la voluntat del consistori de tancar la negociació ja que s'estava d'acord amb el conveni que, a l'anterior legislatura, s'havia negociat. Els pagesos manifesten que volen concretar on s'ubicarà la nau que havia de substituir el magatzem i l'equip de govern no hi posa cap mena d'inconvenient.

Agost de 1999 – L'equip de govern trasllada, en una trobada celebrada a primers de mes, al president de la Cooperativa les dificultats que té, en aquells moments, de precisar un lloc amb possibilitats reals d'acollir la nau que ha de substituir al magatzem annex a La Sala.

El dia 30 d'agost es manté una reunió, entre l'equip de govern i Josep Pallarolas, per comunicar-li un nou entrebanc legal. La secretaria de l'Ajuntament, afirma que, per signar el conveni, cal una aprovació del Ple Corporatiu de la recepció de la Sala i que manca un informe de la Generalitat que permeti la permuta que es fa entre la Sala i el magatzem annex i el magatzem que l'Ajuntament ha de lliurar.

L'endemà es torna a celebrar una reunió amb la Cooperativa i els seus assessors legals i sorgeixen diferents variants per solucionar aquest tema. Totes les parts es demanen un període de reflexió.

Setembre de 1999 – El dia 8 es va fer una nova reunió entre l'Ajuntament i la Junta de la Cooperativa i, aquests darrers comuniquen que estan d'acord amb seguir el procés que l'equip de

govern proposa: aprovar la moció, enviar l'informe a la Generalitat i un cop rebut l'informe de la Generalitat signar el conveni.

En el Ple s'accepta, per urgència, previ informe del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, la cessió, per part de la Cooperativa, de La Sala d'acord amb les condicions del contracte consensuat amb tots els grups municipals i amb la Cooperativa. En el punt segon s'explicita que l'entitat pagesa podria utilitzar el magatzem annex fins que l'Ajuntament trobés i cedís un altre lloc de característiques i valors similars i quan disposi dels terrenys. Les característiques del nou magatzem, així com l'indret on s'ubicarà, s'havien d'establir de mutu acord entre l'Ajuntament d'Argentona i la Cooperativa. El punt cinquè estableix que: "els impostos que poguessin derivar-se de la cessió regulada en el present contracte, així com totes les despeses derivades de la seva execució, aniran a càrrec de l'Ajuntament d'Argentona, sense que es pugui demanar res per cap concepte a la Cooperativa Agropecuària d'Argentona".

L'alcalde informa, respecte a la possible ubicació, que s'han estudiat diferents possibilitats, els polígons de Can Negoci i Industrial Nord, però que la viabilitat és complicada. Informa que aquestes dificultats es traslladen al president de la Cooperativa el mes anterior i que, de mutu acord, es decideix continuar igualment amb la signatura del conveni.

La moció només es va aprovar per unanimitat dels assistents, els representants de l'Entesa i del PSC, ja que els regidors de CiU i el PP havien abandonat el Ple Corporatiu per estar en desacord amb un punt que modificava el Reglament d'Ordre Municipal (ROM).

46. CASABELLA, Joaquim. "Carta de l'alcalde: aclariments sobre la Sala". *Cap de Creus*. (1999), núm. 40, p. 4.

47. "Nous passos per la Sala". *Cap de Creus*. (1997), núm. 41, p. 14.

Com manifesten, tant la Montse Brugal com la Margarida Colomer, fou una llàstima que un fet d'aquesta transcendència no tingués un vot unànime de tot el consistori quan, era evident, que tots hi havien treballat força fos des del govern o des de l'oposició.

L'equip de govern fa pública la seva decisió de no tornar a utilitzar La Sala després de llegir els tres informes, dos signats per tècnics de la Generalitat, de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, i un per l'enginyer municipal, que han analitzat l'estat de l'edifici. El cap de l'oposició crítica la decisió manifestant al respecte que "l'edifici tenia diverses mancances però no per tancar la Sala".⁴⁸

Octubre de 1999 – L'editorial del *Cap de Creus* està dedicada a la recuperació de La Sala fent èmfasi als problemes estructurals que pateix: "Finalment, s'han posat d'acord les dues parts per cedir l'edifici al municipi, només falta un vist-i-plau de la Generalitat. Passat aquest tràmit, en principi, tots a firmar oficialment. L'estat actual de l'edifici representa perill. Per tant, és de responsabilitat que es vulgui tancar".⁴⁹

En declaracions a la revista l'alcalde afirma que era un fet que "tot el poble estava esperant i del que tothom se n'ha de felicitar". Afegeix, també, que la intenció del govern es refermar-se en fer efectiu el tancament de La Sala per l'estat en què es troba, que s'encarregarà un projecte que "presenti diferents possibilitats que tinguin en compte no només la part arquitectònica sinó també l'econòmica i financera" i que es cercarà una solució amb

"el màxim consens possible" a través de reunions obertes i, si cal, un referèndum. Josep Pallarolas parla que el conveni era el mateix de sempre i que "si no es va signar amb l'anterior govern va ser perquè ells ho van anar retardant i se'ls van tirar les eleccions a sobre" i, a més, reconeix que l'estat de degradació de l'edifici és real i causat per la incapacitat econòmica de la Cooperativa per arranjar-ho.⁵⁰

CiU, en el seu escrit a la mateixa revista, puntualitza que: "la sorpresa no obstant ve de la mà del tancament de la Sala en amenaçar, segons diu la senyora Brugal... ruïna. Això, com nosaltres vam dir i repetir, no és veritat si ens atenem als informes que la Direcció General de Jocs i Espectacles i d'altres professionals independents van fer constar. Realment, Argentona es pot permetre viure d'esquena a la Sala? Nosaltres creiem que no."⁵¹

Les paraules de CiU queixant-se del tancament de La Sala són recurrents d'ara en endavant. Una contradicció amb el que passarà, en el futur, a la legislatura que governarà amb Tots per Argentona. Les seves paraules prenen la dimensió adequada i mostren el seu maldestre tacticisme.

Novembre de 1999 – La Cooperativa celebra una assemblea en què aproven el redactat d'un conveni per a presentar a l'Ajuntament.

Desembre de 1999 – La Cooperativa lliura una còpia certificada del conveni que pretenen signar en la qual afirmen:

tota petició que ultrapassi aquest

límit, considerem que implica una desconfiança, i una quantificació grollera, d'allò que pels pagesos, no pot ésser quantificat.

Doncs, aquesta Assemblea no pot menys que preguntar-se: Com se'ns pot demanar que posem preu i renunciem a una diferència de valor d'un edifici, fet amb la suor dels nostres avantpassats, i restat directament dels cultius que aquests produïen, cultivaven i arrancaven de la terra, just en el moment històric, que més necessitaven cobrar la totalitat del que produïen?

Considerem que aquest esforç dels nostres avantpassats, només tindrà sentit si La Sala retorna de qui realment és, és a dir al POBLE d'Argentona representat pel seu Ajuntament.

Gener de 2000 – A mitjan de mes l'alcalde torna a insistir a la Cooperativa de les passes que cal fer per tancar l'acord definitiu.

Febrer de 2000 – Al Ple, el representant de CiU diu que: "el nostre grup demana que es faci una mica més de pressió, ja que si la Sala està tancada cada vegada perd més valor i convé tenir-la oberta al més aviat possible."

Rosa Maria Masó escriu a la seva columna del *Cap de Creus* que: "s'està treballant amb la "SALA" i sembla que els pagesos no s'acaben de decidir per la seva cessió, cosa que a mi em sorprèn perquè fa molts anys que alguns d'aquests mateixos pagesos reclamaven el seu retorn al poble. Caldrà que s'expliquin. Potser llavors ho entendrem..."⁵²

Abril de 2000 – L'equip de govern consigna, mitjançant una modificació del pressupost, 20.000.000 ptes. (120.202€) per a la construcció d'una nau que ha de permutar-se amb la Cooperativa.

48. ANDREU, J.; FUENTE, A. "Argentona es queda sense un dels seus millors espais per a activitats culturals". *El Càntir d'Argentona* (1999), núm. 8, pàg. 4.

49. "Editorial: La Sala Argentona". *Cap de Creus*. (1999), núm. 43, p. 4.

50. "Acord per la Sala". Ídem, p. 14.

51. CiU. "Puntualitzem". Ídem, p. 17.

52. MASÓ i NOGUERAS, M. R. "Tos volem veure canvis". *Cap de Creus*. (2000), núm. 45, p. 23.

Al *Cap de Creus* el grup municipal de CiU escriu que: “des del primer moment ens hem oposat al tancament de la Sala. Creiem que s’haurien d’haver arbitrat totes les fórmules possibles per tal que continués donant servei al poble, subvencionat, si calgués, els arranjaments imprescindibles per la seva remodelació final. Fa set mesos que la Sala està tancada i això és un luxe que Argentona, creiem, no es pot permetre”.⁵³

Octubre de 2000 – La Generalitat manifesta que el procés està ben encaminat però que hi ha detalls que no permeten, encara, donar-li la seva conformitat.

Desembre de 2000 – Noves reunions entre representants de l’Ajuntament i el departament de transmissions patrimonials de la Generalitat.

Gener de 2000 – A mitjan de mes l’Ajuntament comunica a la Cooperativa les conclusions dels contactes realitzats amb la Generalitat. El problema radica que la Generalitat afirma que es pot arribar a un acord si es canvia el pacte primer del conveni fent-hi constar que es fa una cessió gratuïta de la plena propietat. També calia que el ple de l’Ajuntament aprovés que, amb aquest redactat, considerava implícita en el conveni la renúncia per part de la Cooperativa de la diferència de valor entre la Sala i el magatzem que se’ls donava. A més, el Ple, havia de consignar una suplementació de pressupost amb el valor íntegre del magatzem. Seguint tot aquest procés la Generalitat estava disposada a deixar de banda altres coses que abans reclamaven.

Febrer de 2000 – Joaquim Casabella interpel·la a l’equip de govern sobre les negociacions

amb la Generalitat per a aconseguir subvencions per realitzar alguna inversió a La Sala i sobre l’estat de les negociacions amb la Cooperativa Agropecuària.

L’alcalde contesta que: “vostè va estar a la reunió que vam fer a la Generalitat, per tant, coneix la postura de la Generalitat” que eren les indicacions que el mes passat s’havien comunicat als pagesos. Va afegir que, formalment, no hi havia cap resposta per part de la Junta de la Cooperativa. Joaquim Casabella acaba la seva intervenció afirmant que: “el nostre grup demana que es faci una mica més de pressió, ja que si la Sala està tancada cada vegada perd més valor i convé tenir-la oberta al més aviat possible.”

Més paraules profètiques de les coses que CiU reclamava i no realitzarà en el futur.

Abril de 2000 – En el Ple es modifica l’acord que s’adoptà al Ple municipal del 10/09/1999 en que es va acceptar la cessió gratuïta, per part de la Cooperativa, de l’immoble de La Sala. Executant el citat acord es va demanar informe al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya. Aquest organisme va plantejar alguns problemes i, després de diverses negociacions entre totes les parts implicades, es va arribar a un consens que devien prendre tant el Ple de l’Ajuntament com l’òrgan competent de la Cooperativa. Aquest acord implicava que acceptaven modificar el pacte primer del contracte en el sentit d’incloure que la cessió de la Sala era gratuïta i de la plena propietat.⁵⁴ També es reclamava que constés, en el pressupost de

la Corporació, la partida corresponent al magatzem que s’havia de donar als pagesos a canvi de la Sala i del magatzem. Amb tots aquests requisits la Generalitat adquiria el compromís de redactar l’informe favorable i es podria signar finalment el conveni.

La modificació de l’acord es va aprovar per unanimitat. Josep Maria Esteve lamentava, sobre l’acord: “que hagi arribat tan tard perquè a nosaltres ens sap greu és que la Sala estigui tancada.”

Maig de 2000 – El ple aprova, per unanimitat, demanar al PUOSC del quadrienni 2002-2003 una subvenció de 174.965.700 ptes. (1.051.565,04€) per a La Sala. És una part de la memòria valorada de la rehabilitació redactada per l’arquitecte municipal, en Xavier Alemany Vilches, i que ascendeix a 349.931.400 ptes. (2.103.130,07€).

Josep Pallarolas declara a la revista *Tapapous* que sempre havien volgut la cessió gratuïta de La Sala al poble i que: “la Sala no es canvia per res. L’esperit inicial era aquest i ho continua sent. A més, no volem complicar una cosa que és del poble” i afegia que els pagesos havien estat titllats des de l’equip de govern “de dolents, però el conveni que firmarem és el mateix que fa dos anys”.⁵⁵ Per acabar comentava que: “estem contents perquè volem que la Sala sigui del poble, però ara cal que l’arreglin i que ho facin abans que altres projectes que té l’Ajuntament”.

El conveni signat no era el mateix que havíem anat discutint durant aquests anys i, per ventura, havien desaparegut diverses pretensions com la normativa d’usos, els dies de lliure

53. CiU. “Argentona, un cop més, amb Convergència i Unió”. *Cap de Creus*. (2000), núm. 46, p. 17.

54. El redactat final del punt primer va ser: “La Cooperativa Agropecuària d’Argentona SCCL representada en aquest acte pel Sr. Josep Pallarolas Caurel, cedeix gratuïtament a l’Ajuntament d’Argentona, lliure de càr-

gues i arrendaments, la plena propietat de la finca urbana denominada La Sala, que té la qualificació urbanística d’equipament públic cultural i consta en la manifestació tercera del present contracte, així com el magatzem annex, que consta descrit en la mateixa manifestació.”

55. LÓPEZ VILA, M. “La Sala ja es del poble” *Tapapous* (2000) núm.

disposició i l'obligació de posar una placa. Per què, des de la Cooperativa, s'havia d'embolicar la troca encara?

Juny de 2000 – La Direcció General d'Administració Local autoritza l'acord entre l'Ajuntament i la Cooperativa.

Juliol de 2000 – La cessió de La Sala es formalitza en escriptura pública el 28 de juliol de 2000.

Setembre de 2000 – L'Ajuntament rep, per les obres de La Sala, una subvenció de 280.000€ de la Generalitat de Catalunya amb finançament dels fons europeus FEDER del període 2000-2003.

Octubre de 2000 – El dia 8 es celebra una gran festa popular a la Plaça Nova. Molts vilatans s'acosten a fer un refrigeri escoltant la música del December Quartet.

Declaracions a la revista *Cap de Creus* de l'alcalde: "és una prioritat del govern i tractarem d'accelerar la seva reforma tant com sigui possible"; del president de la Cooperativa: "ara caldrà que el poble reclami a l'Ajuntament que l'arregli el més aviat possible. Esperem que no triguem els mateixos anys que hem trigat per firmar el traspàs", i d'en Josep Maria Esteve, de CiU: "el que cal ara és fer el possible per obrir-la aviat perquè portem més d'un any ja sense Sala".⁵⁶

Moció dels grups polítics de l'Entesa i del PSC on es declara prioritària la rehabilitació de La Sala i s'acorda demanar subvencions a tort i a dret.

Novembre de 2000 – En el Ple el govern treu el tema de la possible rehabilitació de La Sala.

La felicitat de la recent adquisició s'acaba i apareixen clars

símtomes de tacticisme polític en el grups de l'oposició. No els interessa posar facilitats a cercar solucions adequades ni donar alternatives.

Desembre de 2000 – La revista *Cap de Creus* publica una carta significativa en què es llegeix: "hem de fer una reestructuració de tota la plaça Nova, i la Sala l'hem de fer nova, i començar des dels soterranis" i "aquesta és la meua idea, la d'un argentoní de naixement (amb diverses generacions nascudes al nostre poble),⁵⁷ la família del qual, en el seu moment, va contribuir en el pagament de la vella Sala, i el qual (jo particularment) va viure els millors anys d'esplendor de la Sala, i com la majoria de joves d'aquells temps fou on va fer l'inoblidable primer petó, entre aquelles parets; però el temps passa per tothom i la Sala està desfasada, estem al segle XXI i ella és del XX".⁵⁸

L'opinió d'aquest vilatà exemplifica la barreja de sentiments que molts vilatans i vilatanes del municipi tenien envers el destí de la Sala.

A l'article de l'Entesa, que apareix a la mateixa revista, es pot llegir "volem realment la Sala o només és un instrument de fer política? A quina estratègia obeeix el fet que l'oposició, que tant ha parlat i ha criticat que no s'obrís, ara rebutgi que es tiri endavant? És potser aquesta la col·laboració que, de forma tan insistent, ofereixen als plens?"⁵⁹

Gener de 2001 – L'equip de govern anuncia que subhastarà les parcel·les de Can Barrau que li pertoqueu per destinar-les a La Sala.

L'Ajuntament rep dos treballs previs als de La Sala: l'estudi urbanístic i arquitectònic confectionat per l'Escola Politècnica d'Arquitectura del Vallès i l'estudi funcional i d'usos fet per consultors escènics.

Febrer de 2001 – CiU escriu al Cap de Creus que: "som conscients que la Sala valdrà diners i que aquesta (el finançament via parcel·les can Barrau) és una manera d'accelerar-ne la reobertura, però també som conscients que hem perdut una oportunitat única d'aconseguir la Font Picant".⁶⁰

L'Ajuntament convida a nou equips d'arquitectura per escollir els candidats a realitzar el projecte de reforma de l'edifici.

Març de 2001 – La subhasta de part de les parcel·les de Can Barrau aporta gairebé 115.000.000 ptes. (691.163,92€) que es destinaran a La Sala.

S'escau, d'entre els nou inicials, a cinc equips d'arquitectes (Moisés Gallego, Dilme i Fabre, Espinet Ubach, Víctor Rahola i Víctor Argentí) per a que presentin els seus avantprojectes. Hauran d'aportar memòria, plànols i maqueta.

L'alcalde viatja a Madrid per negociar una subvenció del Ministeri de Foment amb càrrec al denominat 1% cultural.

Maig de 2001 – Es prepara el concurs per a la redacció del projecte bàsic i executiu de les obres.

Entre els dies 10 i 20 d'aquest mes s'exposen al públic els avantprojectes. Es convida als vilatans i vilatanes a participar expressant la seva opinió, votant. Entre el gran nombre de persones que visita l'exposició, i tenint en compte que era la primera vegada que es feia una experiència participativa

5, p. 12.

56. "La patatera, al sac". *Cap de Creus*. (2000), núm. 49, p. 11.

57. Quantes vegades haurem de llegir i escoltar aquest sentiment de denominació d'origen que no porta a res. Sempre serà millor per la societat un nouvingut implicat que un vilatà de soca-rel que mai ha contribuït a

construir el món associatiu.

58. VILANOVA i ESTRADA, J. "Cartes dels lectors: el bou s'ha d'agafar per les banyes". *Cap de Creus*. (2000), núm. 50, p. 5.

59. L'ENTESA. "Volem tots la Sala?". Ídem, p. 16.

60. CiU. "La Sala o la Font Picant?". *Cap de Creus*. (2001), núm. 51, p. 17.

d'aquest tipus, voten 236 persones majors d'edat (dos d'elles ho fan en blanc). Els resultats foren els següents:

Arquitectes	Pressupost	Vots
Víctor Argentí	656.620.000 ptes. (3.946.365,68€)	120 (51%)
Víctor Rahola	630.000.000 ptes. (3.786.376,26€)	36 (15%)
Moisès Gallego	616.000.000 ptes. (3.702.234,56€)	24 (10%)
Dilmé i Fabrè	624.000.000 ptes. (3.750.315,53€)	27 (11%)
Espinet Ubach	800.000.000 ptes. (4.808.096,84€)	27 (11%)

El dia 21 es reuneix la Mesa de Contractació que té com a alguns barems per escollir la millor opció la integració dels espais proposats dins el context urbanístic, social i cultural, els criteris mediambientals, la valoració econòmica de l'obra, la valoració de l'enquesta popular i l'assoliment i millora dels objectius plantejats en les determinacions tècniques. Els integrants de la Mesa han donat una qualificació superior en els criteris tècnics previstos en el Plec de Condicions a l'equip de Víctor Argentí, coincidint amb les persones que a la votació popular han donat el major nombre de vots, autor entre d'altres de la rehabilitació de la Sala del Kursaal de Manresa. Des d'aquest moment ja se li ha encarregat la realització del projecte bàsic i executiu de rehabilitació de la Sala.

El projecte guanyador és el que menys modifica l'aspecte exterior de l'edifici, incorpora unes grades mòbils que permeten una gran polivalència i funcionalitat a l'espai, crea una sala d'assaig polivalent al soterrani, manté un escenari de considerables dimensions, un sistema acústic d'elevada tecnologia i un disseny interior innovador.

L'editorial del *Cap de Creus* qualifica el projecte guanyador com: "una proposta entre el clasicisme i la modernitat que ha

aconseguit la comunitat de la tècnica arquitectònica i la voluntat ciutadana".⁶¹

S'adjudica a l'arquitecte Víctor Argentí Salvadó la redacció del projecte bàsic i executiu de La Sala, per un import de 129.938,81€, i la direcció de les obres de la rehabilitació, per un import de 96.041,73€.

Octubre de 2001 – El Ple de l'Ajuntament aprova el projecte de rehabilitació de La Sala i els plec per a la contractació de les obres de l'esmentada rehabilitació per un valor de 555.000.000 ptes. (3.335.617€).

Novembre de 2001 – Al no presentar-se cap empresa a la licitació per a l'adjudicació del projecte executiu de rehabilitació de La Sala es realitza una convocatòria del procediment negociat sense publicitat. Per a afavorir la presentació d'ofertes s'augmentà la quantitat de sortida a 3.650.589,95€ de conformitat amb el projecte executiu i, amb el Plec de Clàusules administratives particulars aprovades per acord del Ple Corporatiu de data 15 de novembre de 2001, i a la seva oferta en el que millori l'esmentat Plec.

S'aconsegueix una sub-

venció de 40.000.000 ptes. (240.404,84€) per a la rehabilitació de La Sala del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER), en el marc del DOCUP de l'objectiu 2 de Catalunya procedent de la Unió Europea, i a través de la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya.

Desembre de 2001 – En el Ple s'adjudica el projecte executiu de rehabilitació de la Sala d'Argen-tona a l'empresa TEYCO SL per una quantitat de 3.650.589,95€. El termini d'execució es fixava en 21 mesos a comptar de la comprovació de l'acta de replanteig.

L'empresa TEYCO era coneguda pels tècnics municipals per haver estat la que havia edificat l'Institut d'Ensenyament Secundari i el Centre d'Atenció Primària.

Joaquim Casabella explicita que: "cal dir que hem fet un seguiment total del tràmit de l'adjudicació d'obres, i esperem que aquest compromís que ha agafat l'empresa, d'executar les obres en 21 mesos, es compleixi i esperem que el poble d'Argen-tona pugui gaudir dels serveis de La Sala, ja que hi ha moltes entitats que han d'efectuar actes en la zona del poliesportiu i això resulta una mica feixuc; un exemple, són els actes de la Festa Major com altres actes." La resta de portaveus, Margarida Colomer, Montse Brugal i Fede Ureña es conjuraven per a cercar subvencions a tots els àmbits per estalviar despesa directa a l'Ajuntament. La representant del PSC, explicita en representació de tots, un agraïment públic a l'esforç dels pagesos en tot el procés. L'acord es va aprovar per unanimitat.

Gener de 2002 – El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya lliura l'informe

61. "Editorial: una sala moderna". *Cap de Creus*. (2001), núm. 53, p. 4.

que manca per poder entregar, a la Delegació del Govern de l'Estat a Catalunya, la documentació requerida per demanar una subvenció que entri dintre dels programes del 1% cultural que atorguen els Ministeris de Foment i d'Educació i Cultura.

Febrer de 2002 – S'aconsegueix una subvenció de 40.000€ del FEDER 2002-2003 en el marc del DOCUP de l'objectiu 2 per a Catalunya procedent de la Unió Europea a favor de la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya.

Març de 2002 – Al Ple el grup de CiU, per boca d'Antoni Julià, interpel·là l'equip de govern per l'estat de les negociacions amb la Junta de l'Agropecuària sobre el magatzem. L'alcalde respon llegint dues cartes. En una s'informa del compromís, per part d'una propietària d'una nau del polígon industrial de Can Negoci, d'arrendar-la a l'Ajuntament i d'esperar si calia, durant sis mesos, una resposta per part del consistori. L'altra carta era una que, l'alcalde mateix, havia adreçat dies abans al president de la Cooperativa Agropecuària expressant les dificultats per trobar una nau adequada: "Com ja us he informat diverses vegades, des del mateix moment en què vàrem arribar a l'acord definitiu, hem estat buscant una nau apropiada per tal que pugeu fer el trasllat des de l'actual magatzem a aquesta nova nau; no hem deixat de treballar-hi ni un sol moment. Tanmateix, la compra d'una nau com la que necessiteu, que s'ha intentat repetides vegades tant a Can Negoci com a Sant Sebastià, no ha estat possible fins ara, perquè l'Ajuntament no pot comprar en les condicions que sempre pretenen els propietaris".

Aquestes "condicions" eren que els propietaris exigien cobrar una part de la venda en diners no oficials fet que era il·legal.

A la mateixa carta s'oferia, als pagesos, el trasllat temporal a la nau de Can Negoci per a poder començar les obres i s'explicava que es realitzaven els tràmits necessaris per a subhastar un terreny municipal, al mateix polígon de Can Negoci, on podran construir-hi naus i on l'Ajuntament tindrà una opció de compra per a una d'elles.

L'equip de govern consulta a la secretaria municipal sobre la possibilitat de poder realitzar la permuta del magatzem annex a La Sala amb un local situat al carrer de les Parres. Al seu informe considera que no es compleixen les condicions que es varen pactar al setembre de 1999 i a l'abril de 2000.

Maig de 2002 – Al Ple s'acorda alienar una parcel·la del polígon Industrial de Can Negoci, cedida en concepte del 10 % d'aprofitament mitjà del sector, propietat de l'Ajuntament. Els recursos es dedicarien, en primer lloc, per adquirir la nau que ha de ser permutada amb la Cooperativa Agropecuària d'Argentona pel

magatzem annex a La Sala i, si hi ha excedent, a altres inversions. El grup de CiU, amb Antoni Julià exercint de portaveu, va explicar que el seu grup s'afegia votant-hi a favor si s'especificaven les altres inversions, com per exemple pel casal dels avis, si es produïa l'excedent de diners. Aquesta petició es va incloure i s'aprovà per unanimitat.

Octubre de 2002 – L'Ajuntament rep, per les obres de La Sala, dues subvencions. Una de 120.000€ emmarcades en el Pla Únic d'Obres i Serveis (PUOSC) de la Generalitat de Catalunya pel 2003 i, una altra, de 36.000€ de l'Oficina Tècnica de Cooperació de la Diputació de Barcelona dins del Protocol General "Xarxa Barcelona - Municipis de Qualitat".

Maig de 2003 – L'alcalde signa una providència d'Alcaldia instant a l'arquitecte municipal: "que informi de manera àmplia i detallada de la problemàtica plantejada en la fonamentació prevista inicialment en el projecte, i si aquesta és atribuïble a defectes

Imatge de La Sala durant el procés de rehabilitació. Fotografia de l'Ajuntament d'Argentona

Publicitat on s'anunciava la jornada de portes obertes de l'any 2007

i insuficiències tècniques, errors materials o omissions o altres.”

Juny de 2003 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

<p>Entesa Antoni Soy i Casals (substituït l'any 2006 per en Màrius Lloret Riera), Cristina Navarro i Agell, Jordi Pinart i Pradal, Mateu Piñol i Carrió, Pep Famadas i Soler (substituït l'any 2006 per en Ricard Aymerich i Balaguero) i Ester Merino i Tarafa</p>
<p>CiU Ferran Armengol i Tauran, Marcel Lladó i Badosa, Felip Castells i Roselló, Maria Lluïsa Navarro i Revert (substituïda l'any 2004 per en Joan Puyo i Gatius) i Enric Ureña Velasco</p>
<p>PSC Montse Brugal Piñol, Joan Vaquer Bonet i Salvador Casas Burgués</p>
<p>PP Federico Ureña Velasco</p>
<p>EU Assumpta Boba Caballé</p>

AA
Fèlix Rosa Morales

Tornarà a haver-hi un pacte entre l'Entesa i el PSC. Antoni Soy serà alcalde fins a finals de l'any 2006 en que serà substituït per Ester Merino.

L'arquitecte municipal emet un informe responent a la providència d'Alcaldia conclouent que la modificació del projecte: “no és atribuïble a defectes, insuficiències tècniques o errors materials, ja que la problemàtica detectada no era previsible.”

S'aprova un increment del pressupost i del temps d'execució de gairebé un any més de durada de les obres. Els fonaments existents no garantien suportar les obres a realitzar.

Setembre de 2003 – En el Ple s'acorda adquirir una nau industrial al carrer Montserrat Roig i Fransitorra. Es considera que les seves característiques són les adients per a ser cedida a la Cooperativa a canvi que desocupi el magatzem annex a La Sala i el posi a disposició de l'Ajunta-

ment seguint les condicions que es varen signar quan es produí la cessió de La Sala. El preu d'adquisició és de 300.506,05€.

Novembre de 2003 – Es destinen 685.730€ del pressupost d'inversions de l'any 2004 a La Sala.

Desembre de 2003 – L'arquitecte municipal realitza un informe en què valora el magatzem annex a La Sala en 290.012,17€.

En el Ple hi ha un punt sobre l'alteració de la qualificació jurídica i cessió de nau a la Cooperativa Agropecuària d'Argentona SCCL. Es tracta de desafectar-la del domini públic i qualificar-la com a patrimonial. Després d'aquest tràmit faltaria un informe previ del Departament de Governació i Relacions Institucionals per poder fer la cessió. Ferran Armengol i Fede Ureña varen voler expressar la seva disconformitat que en el paràgraf expositiu de la moció aparegués “després d'una àrdua labor per tal d'aconseguir una nau” manifestant que era exagerat i innecessari i el representant del PP afegia que: “tot i que donem el vot a favor, ens sap molt de greu que en aquests moments estiguem pagant el doble d'una nau, del que estava pressupostat inicialment”. Es va aprovar per unanimitat sense modificar-ne el contingut.

Aconseguir-ho fou molt més dur que el que aquesta línia explicitava i, quant al preu, només calia mirar el del sòl industrial i comercial per descobrir la bondat de l'acord que s'havia aconseguit.

Gener de 2004 – La interventora municipal, Carme Torres, informa sobre la permuta de la nau adquirida pel magatzem annex a La Sala. Entre d'altres coses ressalta la llei que estableix que, per alienacions per permuta de béns patrimonials, es requereix

un expedient en què s'acrediti la necessitat o la conveniència d'efectuar-la i l'equivalència de valor entre els béns. No obstant això, la permuta es pot fer també si la diferència de valors entre els béns no excedeix el 100% del valor més baix i si s'estableix la compensació econòmica pertinent quan la diferència és en perjudici del bé de l'entitat local.

En el Ple s'aprova la permuta del local municipal del carrer Montserrat Roig i Fransitorra pel magatzem annex de l'edifici de La Sala. Quedava, així, complert el que s'establí als acords plenaris del 10 de setembre de 1999 i 7 d'abril de 2000.

Març de 2004 – La Sala és un dels temes estrelles del Ple arran d'una moció del grup municipal d'AA que vol que es demanin responsabilitats a l'empresa TEYCO pels problemes de fonaments de l'obra. L'equip de govern i CIU vota en contra, AA a favor i la resta de grups s'abstenen.

Abril de 2004 – Els membres del consistori realitzen una visita a La Sala guiada per l'arquitecte de les obres.

El regidor d'AA, Fèlix Rosa, manifesta a la revista *Cap de Creus* contestant una pregunta en la qual se li exposa el seu capficament en aturar les obres de La Sala que el Govern: "tal com gestionen el projecte de la Sala, és i serà la gran ruïna del poble (...) I a més hem de tenir en compte que la Sala, per ella mateixa no serà rendible i mai no podrà amortitzar-se si no és que li afegim un pàrquing a la Plaça Nova..."⁶²

Maig de 2004 – L'Ajuntament paga els 24.000€ de despeses notariales per la gestió de l'escriptura de lliurament en compliment de permuta realitzada el mes d'abril. La interventora muni-

cipal "considera que la despesa no ha d'anar a càrrec exclusiu de l'Ajuntament. No obstant això, existeix consignació pressupostària suficient".

Representants de l'Ajuntament i de la Cooperativa signen l'acord en què s'intercanvien la nau de Sant Sebastià i l'edifici annex a La Sala.

L'Ajuntament rep, per les obres de La Sala, 116.000 € del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya amb finançament del fons europeu FEDER pel període 2004-2005.

Al Ple hi ha una agra discussió, en què apareix La Sala. Ferran Armengol afirma que: "La Sala, probablement, tothom la necessitava, tothom la volia, però aquesta Sala o una de més senzilla? (...) ara ja hi som al mig i, governi qui governi, s'han de tirar endavant". Jordi Pinart li replicava que: "si La Sala és com és, és perquè hi havia uns condicionants, i no per part dels polítics que van negociar".

Setembre de 2004 – L'empresa TEYCO finalitza les obres de La Sala. L'obra té una superfície construïda de 3.457 m², repartits en 2 plantes sota rasant, planta baixa i 4 plantes més.⁶³

Novembre de 2004 – S'aconsegueix una subvenció de 295.000 € dins del PUOSC 2005.

Desembre de 2005 – *El banc de la plaça* publica una entrevista a en Mateu Piñol, regidor d'Obres públiques de l'Ajuntament, en la qual declara:

he de reconèixer que hi ha hagut moments poc agradables, sobretot dins de l'activitat política, quan veus que ets objecte d'atacs fonamentats en arguments que no s'aguanten per enlloc i fets normalment des de posi-

cions poc coneixedores del que és una obra (...)

Abans d'arribar nosaltres al Govern, tothom estava d'acord que aquest edifici s'hauria de conservar tal com ha estat sempre, fet pel qual es va rebutjar per unanimitat l'enderroc de l'edifici. Seguint en aquesta línia, quan vam arribar a l'acord de cessió d'aquest equipament a l'Ajuntament, és va fer amb la condició que les seves façanes no s'enderrocarien. De tota manera, i sent totalment sincer, a la vista de com han anat les coses, a hores d'ara considero que hauria estat molt més positiu, tant per costos com per terminis d'execució, haver enderrocat l'edifici després d'haver aixecat els corresponents plànols, tant volumètrics com topogràfics, i havent fet les fotografies adients, per tal de poder construir les seves façanes exactament igual com eren. Crec que això darrer hauria estat la solució més encertada.⁶⁴

Gener de 2005 – L'alcalde anuncia com a data probable per a inaugurar La Sala el gener de l'any 2006.

Juny de 2005 – L'equip de govern declara, davant les crítiques de tota l'oposició, La Sala bé d'interès local. Aquest tràmit és indispensable per a poder optar a les subvencions que el Ministeri de Foment i Cultura atorga. L'oposició aprofita per assimilar La Sala i Cal Guardiola i demanar el mateix tracte.

Agost de 2005 – L'equip de govern, davant la denuncia de Fèlix Rosa d'AA, anuncia que ja tenia previst accions per a protegir els nius d'orenetes cuablanca que resten a La Sala durant els treballs de pintat de la façana.

Desembre de 2005 – En el ple l'equip de govern anuncia que l'obra de La Sala patirà un nou endarreriment a causa de la

62. "Entrevista a Fèlix Rosa". *Cap de Creus*. (2004), núm. 70, p. 10-11.

63. L'any 1999 quan La Sala fou cedida a l'Ajuntament la propietat tenia les següents mides: la finca mesurava 1.489m². L'edifici tenia 21m d'amplada per 38,20m de fons i una superfície en planta baixa de 802,20m² i en

planta pis de 150,14m². El magatzem annex feia 8,20m d'ample i 16,71m de fons amb una superfície total de 137m².

64. CAPDEVILA, J. A. "Com l'obra de la seu... La Sala, ja treu el cap!!" Entrevista al regidor Mateu Piñol". *El banc de la plaça*. (2005), núm. 6,

baixa de l'arquitecte per malaltia. Davant les crítiques de l'oposició el govern reconeix que podia haver donat abans aquesta informació. El grup polític d'AA presentava una moció, que no prospera, per reclamar a l'empresa constructora una indemnització per les baixes i les seves negligències. Sí que se n'aprova una per a que l'equip de govern negociï amb els constructors indemnitzacions pels retards que acumula l'obra.

L'arquitecte feia més temps que estava malalt i això motivava tot un seguit de distorsions al desenvolupament de l'obra. El govern ho havia d'haver afrontat sense la prevenció, que un fet delicat i personal com aquest, ens va semblar que era la forma correcta d'encarar-ho. Havíem d'haver estat menys sentimentals.

Febrer de 2006 – L'equip de govern aprova al Ple, amb el vot en contra de tota l'oposició, una modificació del pressupost de les obres per valor de 750.000€. Aquests diners s'utilitzaran per incloure elements no previstos inicialment i que lliguen amb la darrera fase de les obres que inclou l'escenotècnia.

Març de 2006 – En el Ple es torna a aprovar amb els vots a favor del govern i en contra de tota l'oposició la inversió per a l'escenotècnia de La Sala. L'oposició crítica l'alt cost de l'obra i el seu valor però el govern, per boca de Jordi Pinart, el regidor d'Hisenda, recorda que el preu final no està lluny del que s'havia previst al començament i que l'augment del preu final es deu, principalment, a les obres no previstes que van fer-se als fonaments.

Juny de 2006 – L'equip de govern presenta una moció per

demanar al Ministeri de Foment i al Ministeri de Cultura, a través de la Delegació del Govern a Catalunya, una subvenció de 1.891.955,55 dins el programa de l'1% cultural per a les obres de rehabilitació de La Sala.

Abril de 2007 – L'Ajuntament organitza una jornada de portes obertes a La Sala, el dia 22, i una taula rodona per abordar la gestió futura del teatre amb experts del sector cultural català.

Maig de 2007 – El primer dia del mes també s'aprofita per realitzar una jornada de portes obertes de La Sala.

Juny de 2007 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

TxA	Josep Masó Nogueras, Xavier Collet Diví, Míriam Agama Fernández, Josep Emili Olivas Huarte, Assumpta Boba Caballé i Enric Ureña Velasco Entesa Ester Merino i Tarafa, Cristina Navarro i Agell i Marius Lloret i Riera
CiU	Ferran Armengol i Tauran, Joaquim Casabella i Castells i Miquel Mendoza i Turró
PSC	Salvador Casas Burgués i Joan Vaquer i Bonet
PP	Jesús Hita Herrera
ERC	Salvador Mora i Viura (substituint l'any 2009 per en Manel Pérez i Coronas)
AA	Fèlix Rosa Morales

La legislatura viurà un pacte entre Tots per Argentona i CiU. Pep Masó és l'alcalde.

Un dels acords del pacte de

govern de les dues forces diu que "acabarem La Sala i la posarem em funcionament d'acord amb un pla d'usos, de finançament i de funcionament, que prioritzi el seu ús per part de les entitats d'Argentona".⁶⁵

No dir quan l'obrirem, vist en perspectiva, no va ser un oblit sinó un acte premeditat de posar en pràctica donar l'esquena a tot el que tingués l'empremta de l'anterior govern.

Abril de 2010 – La revista *Cap de Creus* publica un article en el qual es llegeix que: "ara va de debò: les obres que es duran a terme fins l'estiu permetran obrir La Sala a finals d'any (...) l'equip de govern ja no vol esperar més temps i ha decidit posar fil a l'agulla per inaugurar La Sala". També escriu sobre les inversions que resten per realitzar per fer operatiu el teatre xifrant-les en un total de 360.000€ (230.000 € procedents de la Generalitat), de l'espectacle inaugural que mourà a 500 persones i de la decisió sobre el model de gestió.⁶⁶

Juny de 2010 – El govern anuncia que les obres a La Sala s'allargaran i no s'obrirà el teatre en les dates anunciades.

Octubre de 2010 – Es liciten les obres relatives a l'equipament escenotècnic, segona fase, de La Sala on hi ha una part de l'adequació acústica de l'equipament bàsic de l'escenotècnia. La quantitat de sortida és 52.163,61€.

Desembre de 2010 – L'alcalde anuncia a la carta que publica a la revista *Cap de Creus* que s'obrirà La Sala per a celebrar els concerts de la Festa Major d'hivern. Pep Masó escriu que: "fem un pas més en la recuperació d'un altre espai que ha estat més de deu anys tancat, fruit d'una decisió presa

p. 10-11.

65. "L'acord de govern". *Taparous*. (2007), núm. 14, p. 11

66. "Comença el compte enrere". *Cap de Creus*. (2010), núm. 103, p. 13.

amb molt poc encert”.⁶⁷

Gener de 2011 – Es celebren alguns actes de la Festa Major d’hivern sense tenir ni els permisos adients ni amb La Sala amb condicions. *Manen les eleccions.*

Llegim unes paraules de Pep Masó sobre La Sala aparegudes a la premsa tractant el seu cost, “en teoria només havia de costar 3,6 milions i s’havia d’acabar en dos anys”, sobre el preu final de 7,2 milions d’euros, “ni més ni menys que el doble de diners i sense acabar d’instal·lar-hi tota la infraestructura necessària” i sobre el temps transcorregut entre l’inici de les obres i la reinauguració, “si només s’hagués optat per rehabilitar l’edifici, no s’haguessin malbaratat tants recursos i potser ja estaria obert des de fa temps l’espai” i “la Sala és la Sagrada Família particular d’Argentona”.⁶⁸

Ferran Armengol fa unes declaracions al butlletí de CiU: “tenir la Sala és una reivindicació d’Argentona i ara arribem al final d’un camí llarg que s’ha fet feixuc però que quan entres al teatre veus que ha valgut la pena”. Aquest butlletí comença amb aquestes paraules: “Fins i tot hi va haver qui va dir que mai estaria acabada. Per fora semblava enllestida, però mai s’estrenava. Argentona assistia impertèrrita a les demores, les inversions, els projectes fallits de la seva particular obra de la seu”.⁶⁹

Aquests dos personatges, el primer a l’alcaldia i el segon donant-li suport, governaran la legislatura 2007-2011. Un període nefast per als interessos de La Sala en particular i per Argentona en general. La seva gestió de La Sala ha estat un

monument a la ineficàcia. Ni Pep Masó, amb el seu populisme embolcallat de paraules i posat Dale Carnegie, ni Ferran Armengol callant i acceptant el que passava van voler abordar La Sala pel que representava com a projecte del govern que havia precedit. Van tenir la indecència de tenir tancada durant quatre anys la Sala amb tot el que això ha significat de pèrdua per Argentona. Danys en les instal·lacions i danys a la vida associativa, cultural i festiva. I a sobre tenen la barra d’acusar als antics gestors del govern de ser els culpables de tants anys de retard. Quina diferència hi havia entre fer la inauguració l’any 2011 que a l’any 2007? Cap ni una. Tenien part dels diners i tenien la capacitat de trobar-ne la part que mancava però el que no tenien eren les ganes d’oferir al poble i a les seves entitats un espai com La Sala. Un exemple de la seva irresponsabilitat el trobem en el fet que no varen incloure cap petició de subvencions en el PUOSC (Pla Únic d’Obres i Serveis de Catalunya) pel període 2007-2012. Al final de la legislatura adonant-se que el balanç a presentar al poble era esperpèntic decidiren fer la petició de canviar la destinació d’una altra inversió i passar-la a La Sala. Les presses finals obligaren a obrir-la, fins i tot, sense tots els permisos en regla. L’Ajuntament, el garant de la legalitat, el que fastigueja tothom amb els terminis, permisos i papers en regla va saltar-se la llei per a major glòria de Tots per Argentona i CiU. La Sala no portava el seu segell i era més fàcil cercar excuses i

prioritzar d’altres coses però amb tan mala traça que, al veure l’esquifit balanç de govern fet, intentaren solucionar-ho al darrer moment per, al menys, poder afirmar que havien obert l’edifici de nou.

Juny de 2011 – Es celebren les eleccions municipals. Són escollits els regidors següents:

TxA	Josep Masó Nogueras, Xavier Collet Diví, Míriam Agama Fernández, Jaume Uribe Oller (l’any 2012 abandona el grup i passa a ser regidor no adscrit) i Silvia de Santos Villagrasa (substituïda l’any 2012 per Enric Ureña Velasco)
CiU	Ferran Armengol Tauran, Maria Montserrat Cervantes Codina, Manuel Cruz García i Marc Zaragoza Vicente
PSC	Salvador Casas Burgués i Susanna Andrea López Rico
PP	Jesus Hita Herrera (substituit a l’any 2012 per en Juan Manuel Moraleda Cacho) i Juan Francisco Frago Escobedo
CUP	Eudald Calvo Català
ARGENTCAT-AM	Pere Móra i Juvinyà
Entesa	Àngel Puig Bolta
AA	Fèlix Rosa Morales

La legislatura comença amb un pacte entre CiU, PSC, ERC i l’Entesa. Ocupa l’Alcaldia Ferran Armengol.

67. MASÓ NOGUERAS, J. “Carta de l’alcade: es l’hora de La Sala”. *Cap de Creus*. (2010), núm. 107, p. 4.

68. Les tres primeres declaracions a: MARTÍNEZ, L. “Argentona s’ha gastat 7,2 milions per poder aixecar el teló de La Sala”. *El Punt* (25 maig 2010), p. 2. La darrera declaració a: ARCAL, L. “Sant Julià reobre la Sala

d’Argentona”. *El Punt* (10 gener 2011), p. 6.

69. ALUART, A.; COMAS, C. “D’obra de la seu a referent de comarca”. *Tot Mataró* (2011), núm. 1497, pàg. 97. Reproduït a: Els mitjans de comunicació es fan ressò de l’obertura de la Sala [en línia]. [S.l.]: CiU, 2011. <ciu.cat/fitxa_noticies.php?entites=&type=MS&news_ID=33617> [con-

Taula de costos i inversions de la construcció de La Sala

DESCRIPCIÓ	EXERCICI	IMPORTS INICIALS	MODIFICACIONS	IMPORT TOTAL
Redacció Projecte	2001	129.938,82€	22.792,76€ ⁷¹	152.731,58€
Direcció obra	2001	96.041,73€		96.041,73€
Projecte executiu	2001-2003	3.650.589,95€	1.444.493,92€ ⁷²	5.095.083,87€
Obres complementàries	2002	22.533,95€	22.533,95€	
Esriptures permuta magatzem annex	2003	24.000,00€		24.000,00€
Escomeses	2005	143.162,86€		143.162,86€
Urbanització exterior	2002	249.328,08€		249.328,08€
Redacció i direcció d'obres del projecte d'escenotècnia	2006		232.522,00€	758.767,92€
	TOTAL	4.066.267,32€	1.467.285,68€	5.533.553,00€

Subvencions	1.118.608,56€
Venda de parcel·les	2.459.279,89€
Finançament propi	1.955.664,55€
TOTAL	5.533.553,00€

Tots x Argentona és la força més votada però no aconsegueix que cap grup polític vulgui pactar amb ells. És un clar símptoma de la por a les maneres de fer dels integrants d'aquesta agrupació. En tot cas, sembla que, perdut el poder i la seva capacitat de generar clientelisme, la força dels Masó, Agama, Collet i companyia i la seva política d'estil marbellenc es dilueix a cops de nepotismes, traïcions, tiretejos i desercions.

Octubre de 2011 – S'estrena la programació de teatre i dansa de

l'Ajuntament a La Sala. La companyia Vol Ras, el primer dia del mes, amb Murphy inaugura el retorn a la normalitat de l'edifici. Es liciten contractes per a dotar l'equipament bàsic de l'escenari, il·luminació i electroacústica de La Sala. La quantitat de sortida és de 137.333,61€ adjudicant-se, finalment, per 122.013,29€. El contracte es va signar al desembre de 2001.

En el butlletí informatiu que publica el grup de l'Entesa per Argentona es podia llegir que "la rehabilitació de la Sala és una actuació essencial en el necessari projecte de reforma del centre de la Vila".⁷⁰ L'equip de govern reafirmava que l'immoble de La Sala era de vital importància sempre que anés acompanyada d'altres inversions que afectaven la mobilitat i l'accessibilitat, la rehabilitació de l'antiga seu de Velcro i una dinamització dels serveis i del comerç.

Novembre de 2011 – Al butlletí

de l'agrupació política Tots per Argentona apareix un article on es dona la benvinguda a la Sala felicitant als que ho han fet possible.

Cap rastre d'anàlisi en quatre ratlles edulcorades, per no dir autocrítica, de les raons de la seva tardana reobertura.

Quan l'Entesa i el PSC varen decidir portar a terme la rehabilitació de La Sala no varen enganyar ningú. Varen deixar triar l'opció que més s'adequés als gustos dels argentonins i argentonines, n'informaren dels costos i dels esforços que caldria fer per poder assolir un nivell molt elevat d'inversions alienes al municipi. Es va anunciar, des d'un bon principi, que hi havia el cost de la rehabilitació per una banda i de l'escenografia per un altra. Vist en perspectiva podem assegurar que l'esforç per cercar diners en altres administracions fou colossal i que, per desgrà-

sulta: 15 novembre 2011]

70. TOSSAS i SILICÓ, A. La Sala, punta de llança de la reforma del centre. *L'Entesa per Argentona informa* (2001), núm. 16, p. 4.

71. Redacció projecte modificat de l'any 2003.

72. Primer projecte modificat de l'any 2004 (685.726,00€) i segon projecte modificat de l'any 2006 (758.767,92€).

cia de tots, va fallar l'aconseguir una part de l'anomenat 1% i que algunes administracions fossin més generoses. També pensem que s'havien d'haver explicat amb molts més pèls i senyals a la ciutadania tots aquests núme-

ros i, en especial, tot el problema dels fonaments, dels problemes que causaren la coexistència de les obres i del magatzem annex que utilitzava l'obra i la malaltia de l'arquitecte. Tot això va costar diners i un retard considerable

però que en gran mesura podia justificar-se com a causat per una conjunció de factors que no podíem controlar. Gran part del soroll que l'oposició orquestrà es basava en un simple tacticisme polític.

BIBLIOGRAFIA

- "120 mil euros per a la Sala". *Cap de Creus*. (2003), núm. 64, p. 15.
- "L'acord de govern". *Tapapous*. (2007), núm. 14, p. 11.
- "Acord per la Sala". *Cap de Creus*. (1999), núm. 43, p. 14.
- ALUART, Anna; COMAS, Cugat. "D'obra de la seu a referent de comarca". Tot Mataró (2011), núm. 1497, p. 97.
- "L'Ajuntament compra la Velcro per 128 milions". *Cap de Creus*. (1995), núm. 20, p. 6.
- AMARGANT, Emili; MASÓ, Rosa. "Sala Argentona. De l'eufòria a l'atzucac". *Llaç* (1982), núm. 80-81, p. 13-17.
- ANDREU, J.; FUENTE, A. "Argentona es queda sense un dels seus millors espais per a activitats culturals". *El Càntir d'Argentona* [Mataró] (1999), núm. 8, p. 4.
- ARCAL, Lluís. "Sant Julià reobre la Sala d'Argentona". *El Punt* [Barcelona] (10 gener 2011), p. 6.
- "Argentona vetlla per les orenetes de La Sala". *El Punt* [Barcelona] (21 agost 2005), p. 9.
- BELLUGA, Sam. "La sala pel poble". ...*Independència*. (1988), núm. 1, p. 5.
- BIGORRA i GUALBA, Rafel. "Carta oberta la senyors de la Sala". *Llaç*. (1981), núm. 58-59, p. 5.
- "Una tarda a la 'Sala'". *Llaç*. (1981), núm. 53-54, p. 10.
- CAPDEVILA, Josep Anton. "Com l'obra de la seu... La Sala, ja treu el cap!!! Entrevista al regidor Mateu Piñol". *El banc de la plaça*. (2005), núm. 6, p. 10-11.
- CARMONA i CASABELLA, David. "Argentona agilita els tràmits perquè els pagesos puguin gestionar el seu patrimoni". *El Punt*. [Barcelona] (18 juny 1996), p. 3.
- CASABELLA, Joaquim. "Carta de l'alcalde". *Cap de Creus*. (1993), núm. 7, p. 7.
- "Carta de l'alcalde: aclariments sobre la Sala". *Cap de Creus*. (1999), núm. 40, p. 4.
- "Els primers mesos de gestió". *Cap de Creus*. (1992), núm. 6, p. 7.
- CATALUNYA. GENERALITAT. *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. (14 maig 1996), núm. 50, p. 3587.
- "La cessió definitiva de La Sala a l'Ajuntament en la recta final". *Tapapous*. (2000), núm. 4, p. 5.
- "CiU obté el suport d'IC per aprovar els pressupostos". *Cap de Creus*. (1993), núm. 8, p. 7.
- CiU. "Argentona, un cop més, amb Convergència i Unió". *Cap de Creus*. (2000), núm. 46, p. 17.
- "Puntualitzem". *Cap de Creus*. (1999), núm. 43, p. 17.
- "Comença el compte enrere". *Cap de Creus*. (2010), núm. 103, p. 13.
- "Comencen la Sala". *Cap de Creus*. (2002), núm. 58, p. 15.
- "Coses que han passat: per fi la Sala". *El banc de la plaça*. (2011), núm. 31, p. 9.
- CULLET CASTARLENES, Josep. "Carta oberta. Josep Cullet Castarlenes a Joan Grau". *Llaç*. (1979), núm. 34-35, p. 21.
- CUSACHS i CORREDOR, Manuel. *El cinema a la Vila d'Argentona 1914-1996*. 1a ed. Argentona: Ajuntament d'Argentona, 1997. DL B-16471-97
- "Editorial". *Argentona*. (1950), núm. 3, p. 2.
- "Editorial: consulta popular a Argentona". *El Punt*. [Barcelona] (27 maig 1997), p. 2.
- "Editorial: molta roba i poc sabó". *Llaç*. (1982), núm. 80-81, p. 3.
- "Editorial: La Sala Argentona". *Cap de Creus*. (1999), núm. 43, p. 4.
- "Editorial: una sala moderna". *Cap de Creus*. (2001), núm. 53, p. 4.
- L'ENTESA. "La Sala cada cop més a prop". *Cap de Creus*. (2001), núm. 53, p. 16.
- "Volem tots la Sala?". Ídem, p. 16.
- "Entrevista a Fèlix Rosa". *Cap de Creus*. (2004), núm. 70, p. 10-11.
- ERC. "El valor de la lleialtat". *Cap de Creus*. (1992), núm. 4, p. 19.
- FERRAN, Elena. "Les obres de rehabilitació de la Sala d'Argentona s'endú una tercera part del pressupost pel 2004". *El Punt* [Barcelona] (12 novembre 2003), p. 10.

- “Una moció sense èxit per restaurar l’edifici de la Sala”. *El Punt* [Barcelona] (11 abril 1999), p. 4.
- “El futur de la Sala podria quedar enllestit si prospera un conveni d’Agro-pecuària”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 31, p. 12.
- “La Generalitat cedeix el patrimoni als pagesos d’Argentona”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 27, p. 11.
- GENÍS, Adela. “El govern d’Argentona protegeix La Sala i l’oposició crítica que no es fes amb la masia de Cal Guardiola”. *El Punt* [Barcelona] (8 juny 2005), p. 3.
- “Les obres de La Sala d’Argentona acumulen un nou retard, ara de quatre mesos, per la baixa de l’arquitecte”. *El Punt* [Barcelona] (6 desembre 2005), p. 3.
- “Les obres de La Sala d’Argentona s’encareixen 759.000 euros més i ja arriben als cinc milions”. *El Punt* [Barcelona] (15 febrer 2006), p. 3.
- “La Sala d’Argentona funcionarà el 2006, després de quatre anys d’obres”. *El Punt* [Barcelona] (21 gener 2005), p. 3.
- “Uns Sala de 6 milions d’euros”. *El Punt* [Barcelona] (8 març 2006), p. 3.
- GRAU, Joan. “Joan Grau a Josep Collet”. *Llaç*. (1979), núm. 36, p. 7.
- “El Parlament dissol les Cámaras Agrarias”. *Llaç*. (1980), núm. 51, p. 13-14.
- GÜELL SERRA, Alfons. *ARGENTONA. Festa major 1925-1950*. 1a ed. Argentona: L’Aixernador, 1983. P. 1 i 11.
- ILLAMOLA GANDUXÉ, Emília. “Entrevista: Julià Carbonell, l’impulsor”. *Llaç* (1982), núm. 80-81, p. 14-15.
- “No a les carregades”. *Llaç*. (1979), núm. 36, p. 6.
- “Jaume Font és el nou president de la nova junta d’Agropecuària, S.L. d’Argentona”. *Cap de Creus*. (1995), núm. 18, p. 27.
- “Jordi Pinart (ERC) proposa un referèndum per decidir el futur de la Sala”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 29, p. 13.
- LLADÓ i PASCUAL, Josep. *Recull enciclopèdic d’Argentona*. Argentona: Centre d’Estudis Argentonins Jaume Clavell, 2011. ISBN 978-64-615-5306-8
- “La llei de cambres agràries no resol el problema del patrimoni”. *Cap de Creus*. (1993), núm. 10, p. 15.
- LÒPEZ VILA, Martí. “La Sala ja és del poble”. *Tapapous* (2000), núm. 5, p. 12.
- MARTÍNEZ, Lluís. “Argentona s’ha gastat 7,2 milions per poder aixecar el teló de La Sala”. *El Punt* [Barcelona] (25 maig 2010), p. 2.
- MASÓ i NOGUERAS, Maria Rosa. “Un altre cop, parlem de la Sala”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 29, p. 15.
- “És obligat parlar de la Sala”. *Cap de Creus*. (1995), núm. 20, p. 7.
- “El govern central ja ha traspasat les Cambres Agràries a la Generalitat”. *Cap de Creus*. (1993), núm. 8, p. 5.
- “Tornem-hi amb la Sala”. *Cap de Creus*. (1994), núm. 13, p. 4.
- “Tos volem veure canvis”. *Cap de Creus*. (2000), núm. 45, p. 23.
- MASÓ NOGUERAS, Josep. “Carta de l’alcade: és l’hora de La Sala”. *Cap de Creus*. (2010), núm. 107, p. 4.
- MATAS OLIVERAS, Montse. “La Sala, a 5 cèntims per Kg.”. *Tots per Argentona*. (2011), núm. 17, p. 3.
- Els mitjans de comunicació es fan ressò de l’obertura de la Sala* [en línia]. [S.l.]: CiU, 2011.
- <ciu.cat/fitxa_noticiesphp?entitatives=&type=MS&news_ID=33617> [consulta: 15 novembre 2011]
- MONTASELL i DORDA, Josep. “...sou un peó a les ordres de Madrid.”. *Llaç*. (1979), núm. 36, p. 7.
- “Nau per als pagesos”. *Cap de Creus*. (2004), núm. 71, p. 12.
- “Nous passos per la Sala”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 41, p. 14.
- OLLER, Encarnació. “Opinions sobre la carta de Josep Cullet a Joan Grau”. *Llaç*. (1979), núm. 36, p. 5.
- “Els pagesos cediran aviat la Sala”. *Cap de Creus*. (1996), núm. 24, p. 5.
- “Els pagesos demanen que se’ls retorni el seu patrimoni”. *Cap de Creus*. (1996), núm. 23, p. 8.
- “La patatera, al sac”. *Cap de Creus*. (2000), núm. 49, p. 11.
- PSC. “Els socialistes dèiem i diem”. *Cap de Creus*. (1992), núm. 2, p. 15.
- “A propòsit d’un pacte”. *Cap de Creus*. (1993), núm. 10, p. 18.
- “Sala al descobert”. *Cap de Creus*. (2004), núm. 71, p. 7.
- “Sala Argentona, ¿local oficial de l’Ajuntament?”. *Llaç*. (1984), núm. 92, p. 7.
- “La Sala costarà més”. *Cap de Creus*. (2003), núm. 67, p. 14.
- “La Sala del nou mil·lenni”. *Cap de Creus*. (2001), núm. 53, p. 10-11.
- “La Sala, gairebé municipal”. *Cap de Creus*. (1997), núm. 38, p. 8.
- “Sala i escola, punts clau”. *Cap de Creus*. (2001),

núm. 56, p. 1099.
 “La Sala, obres ja adjudicades”. *Cap de Creus*. (2002), núm. 57, p. 15.
 “La Sala, projectes i parcel·les”. *Cap de Creus*. (2001), núm. 52, p. 22.
 “La Sala, una via de solució per a un contencios històric”. *Cap de Creus*. (1991), núm. 1, p. 6-7.
 “S’allarguen les obres de La Sala”. *Cap de Creus*. (2010, núm. 104, p. 21.
 SERRA, Lluís. “La patatera”. *Fonts* (2011), núm. 48, p. 11.
 SPÀ, Miquel. “L’Ajuntament és partidari d’enderrocar la Sala i construir una plaça oberta polivalent”. *El Punt* [Barcelona] (17 març 1999), p. 10.
 “El col·lectiu de pagesos cedeix finalment la Sala a l’Ajuntament perquè l’utilitzin les entitats”. *El Punt* [Barcelona] (31 gener 1999), p. 6.
 “La Sala d’Argentona podria ser transferida a l’ajuntament en un termini d’un mes”. *El Punt* [Barcelona] (18 gener 1999), p. 6.
 SUBINÀ i COLL, Enric. “La Sala: la cessió dels terrenys i el seu projecte constructiu”. *Fonts*. (2011), núm. 45, p. 17-18.
 TOSSAS i SILICÓ, Anna. “La Sala, punta de llança de la reforma del centre”. *L’Entesa per Argentona informa*. (2001), núm. 16, p. 4.

“El traspass de les Cambres Agràries a la Generalitat pot facilitar la recuperació de la Sala”. *Cap de Creus*. (1993), núm. 8, p. 23.
 “En els últims sis mesos l’Ajuntament ha obtingut 60 milions en subvencions. 20 van destinats a la Sala”. *Cap de Creus*. (1992), núm. 12, p. 12.
 UNIÓ DE PAGESOS-MARESME. ARGENTONA. “U.P.: actius sempre anem avançant”. *Llaç*. (1979), núm. 33 p. 18.
 “Unió de Pagesos obté la majoria de vots a Argentona en les eleccions a les Cambres Agràries”. *Cap de Creus*. (1994), núm. 16, p. 14.
 VILANOVA i ESTRADA, Joan. “Cartes dels lectors: el bou s’ha d’agafar per les banyes”. *Cap de Creus*. (2000), núm. 50, p. 5.
 VINYALS, Eva. “Entesa per Argentona diu que cal un referèndum per decidir el futur de la sala”. *El Punt* [Barcelona] (25 març 1999), p. 6.
 “El PSC i IC-V veuen amb bons ulls un enderroc parcial de la Sala, però el PP no vol que es toqui”. *El Punt* [Barcelona] (19 març 1999), p. 9.
 “El regidor d’Urbanisme vol fer un referèndum per decidir si s’enderroca la Sala Argentona”. *El Punt* [Barcelona] (27 maig 1997), p. 3.
 ZAPATA, Assumpta. “La Sala d’Argentona. Història d’un projecte”. *Fonts* (2011), núm. 48, p. 7-8.

Una altra imatge de la plaça a l’any 1944. La Sala encara no s’havia començat a construir. Fotografia d’Alfons Güell